

“STUDENTEN STEMMEN NIET OVERWOGEN”

Bij rectorsverkiezingen aan de K.U. Leuven kunnen studenten niet rechtstreeks stemmen. Wel via studentenvertegenwoordigers. Onlangs werd vanuit het universiteitsbestuur algemeen stemrecht voor studenten gesuggereerd. De enige tegenstanders? De studentenvertegenwoordigers.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Op de Academische Raad — zowat de regering van de K.U. Leuven — van vorige maand werd openlijk de vraag gesteld of studenten geen algemeen stemrecht horen te krijgen bij de volgende rectorsverkiezingen.

Rector Mark Waer: “Op dit moment bekijkt een werkgroep het kiesreglement. Vorige week heeft die een aantal ideeën voorgesteld, want binnen de Academische Raad zijn er leden (*Professoren dus, red.*) die de huidige stemprocedure ondemocratisch vinden. De studentenvertegenwoordigers daarentegen vinden het huidige systeem oké.”

Momenteel is er een getrappt verkiezingsstelsel voor studenten. Enkel de weinige studenten die lid zijn van de faculteitsraden of de Academische Raad kunnen hun stem kunnen uitbrengen. Welke studenten in de faculteitsraad zitten, wordt bepaald via de presidiumverkiezingen. Studenten in de Academische Raad worden aangeduid op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO, het Leuvense overkoepelende studentenorgaan.

Het universiteitsbestuur wacht de reactie van de studenten af. “Het is een algemene discussie en we zijn van plan het standpunt van LOKO te volgen. Zij moeten de discussie intern voeren en tegen de zomer met een standpunt naar voren komen. Het nieuwe voorstel

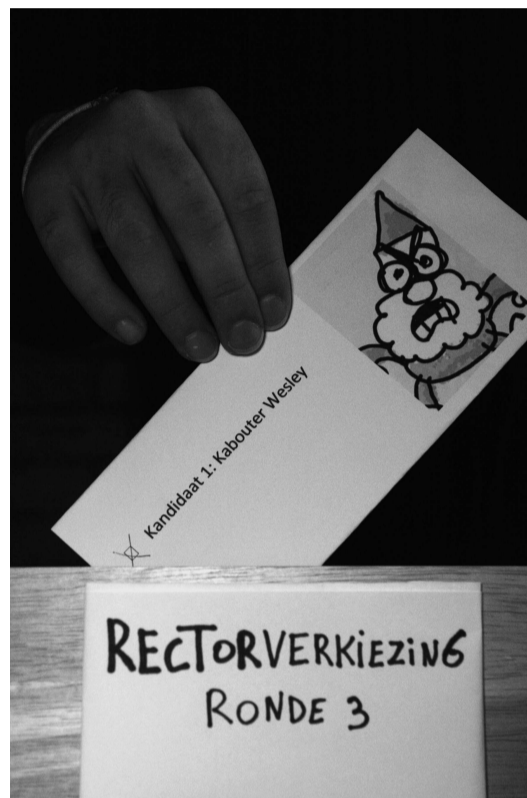
is zeker haalbaar. In Louvain-la-Neuve, bijvoorbeeld, hebben alle studenten een directe stem in de verkiezingen van de rector.”

EENSGEZIND

De studentenvertegenwoordigers van LOKO reageren vaag op het voorstel. Voorzitter Dennis De Roover: “Momenteel zijn we voor het getrapte verkiezingsstelsel, maar dat kan nog veranderen. LOKO is om een aantal redenen geen voorstander van algemeen stemrecht.”

“Er zijn aan de universiteit veel studenten die gewoon naar hier komen om hun diploma te halen en zich niet te veel van het universitaire beleid aantrekken. Als zij hun stem zouden uitbrengen, zal die veel minder weloverwogen zijn dan wanneer de studentenvertegenwoordiging zich daarover buigt. Daarenboven zou het verdelen van de stemmen over alle studenten het veel moeilijker maken om als studentenpopulatie eensgezind naar buiten te komen. Op die manier zouden we veel minder ons gewicht kunnen leggen op de verkiezingen en is het moeilijker om als studenten een slag thuis te halen.”

De studentenraad heeft zich nog niet

CHRISTIAAN FRANZ

bezonnen over de vraag voor welk kiessysteem ze nu effectief zal kiezen. “We gaan die discussie verder zetten op onze AV. Daarnaast gaan we ook alle studenten bevragen op voorwaarde dat de enquête een volledig beeld schetst. We willen weten waarom studenten wel of geen stemrecht willen,” aldus Dennis.

Beeld

Bas Van den Bogaert is een fenomeen. Als je hem door Leuven ziet banjeren in een warme jas uit de stock Américain, zou je nooit zeggen dat hij een van de meest gevierde fotografen van zijn generatie is.

Bas is nauwelijks 22 jaar oud maar heeft al twee Pulitzerprijzen op zijn palmares staan. Hij laat het succes niet aan zijn hart komen of naar zijn hoofd stijgen.

Bas blijft het leven leiden van een zorgeloos student. Pintje drinken in de Commerce, grietjes versieren in de Rechtenbib, even zwieren op de Grote Markt. Met Bas in de buurt, is het altijd een beetje nieuwjaar.

(GJ)

Arno
p. 13

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Kerstspecial

Voor het serieuze studeren begint, mag u nog even *chillaxen* met de zegen van Onze Lieve Heer en het Kindeke Jezus. Zelfs op *Veto Vrijstaat* ontsnappen we niet aan verplichte gezelligheid van de kerstdagen.

MIDDENPAGINA

Vroeger & later

Alsof Kerstmis nog niet erg genoeg is, moet er ook nog eens door Jan en alleman worden teruggekeken naar 2010 en vooruitgeblikt naar 2011. Andermaal moet *Veto* volgen. Enige ruggengraat is ons vreemd.

PAGINA'S 3, 9 EN 13

Heroriëntatie

Na de feestdagen is het *back to business* op het studiefrent. Blokken tot u zelfs Ben Crabbé het nakijken geeft. Dan nog is het niet uitgesloten dat de examens van januari zullen tegenvallen. Dat u zelfs zwaar buist. Dat u op zoek moet naar een nieuwe studierichting. Heroriëntatie heet dat in proper Vlaams.

STUDENT, P. 8

Veto trakteert:

Vanalles voor onder
de kerstboom
zie pagina 17

U blokt toch ook?

Bij het ter perse gaan, draaiden de bezoekerstellers van de bibliotheken overuren. Bovendien is er een angstwekkend grote kans dat u in de examenperiode zult deelnemen aan het fenomeen collectief blokken. Wij zijn bezorgd om uw welzijn en vragen ons af of u, te midden van de grote stormloop, nog plaats zal hebben in de bibliotheken. Of moeten we toch reikhalzend uitkijkend naar dat nieuwe leercentrum Agora?

PIETER HAECK |

“Centrale Bib open op zondag” kopte Veto een klein half jaar geleden op haar voorpagina om melding te maken van extra ruimte voor de blokkende medemens. U merkt het al, collectief blokken is geen modegril, maar een fenomeen dat al enkele jaren zijn opgang maakt. De verzamelde bibliotheken nemen dan ook nu weer extra maatregelen om de toestroom van zuchtende en bladerende studenten aan te kunnen.

Niet alleen komen er tijdens de eerste week van de kerstvakantie extra zitplaatsen in het Koffiehuis van Alma 1 en in de Centrale Bib (C-bib), er worden ook meer plaatsen aangeboden tijdens het weekend.

Chris Schroeven, coördinator van de extra studieruimte tijdens de examenperiode, specificeert: “In juni maakten we voor het eerst studieplaatsen beschikbaar op zondag. Aangezien we toen een absolute stormloop optekenden, breiden we

ONDER DRUK

Lovenswaardige maatregelen, maar wie dezer dagen al eens een paar bibliotheken frequenteert, zal merken dat er een aantal barstensvol zitten. Bovendien blijken er een aantal momenten te zijn waarop de studenten en masse zin krijgen om te blokken en richting bib trekken. “Dat is waar. Zo is de namiddag een moment waarop de bibliotheken traditioneel de meeste studenten te verwerken krijgen. Ook is het zo dat door de maatregel van de R-bib om tijdelijk geen blokkende studenten meer toe te laten de andere bibliotheken serieus onder druk staan,” aldus Schroeven.

Een gezonde geest vraagt zich dan ook meteen af of de bibliotheken, ondanks de uitgebreide capaciteit, tijdens de blok in staat zullen zijn om de toevloed van de studenten te kunnen slikken. Schroeven: “We proberen met de site Blokken in Leuven studenten erop attent te maken dat er verschillen-

dan is er misschien nog plaats in Heverlee of op Gasthuisberg. We doen dus veel inspanningen, we hopen dan ook dat de student dat apprecieert en ook zijn best doet om de bib netjes en stil te houden.”

ALTIJD OPEN

Collectief blokken zit echter al jaar na jaar in de lift, dus is het maar de vraag of die situatie nog lang houdbaar is. Gelukkig lijkt de K.U.Leuven geanticipeerd te hebben met de bouw van het Leercentrum Agora. *Que?* Hoewel de plannen nog niet echt bekend zijn bij studenten, is de K.U.Leuven van plan om in de oude Farmaciegebouwen aan de Campus Sociale Wetenschappen een splinternieuw leercentrum op te richten.

“Het grote voordeel van het leercentrum is het feit dat het maar drie dagen op het jaar gesloten zou zijn en voor de rest tijdens de week geopend zou zijn van 8 uur tot middernacht,” aldus Inge Geerardyn, die voor studentenraad LOKO het dossier opvolgt. Altijd open? Waarom kan dat dan nu nog niet met de bibliotheken? Het verschil blijkt te zitten in het feit dat Agora een geïntegreerd leercentrum is tegenover de versnipperde capaciteit van de bibliotheken, waardoor er op die manier meer zou mogelijk zijn.

De opening van het leercentrum is gepland voor oktober 2012. Toch kijken we watertandend uit naar die vette kluif. Kleine en intieme groepsruimtes met alle nodige mediavorzieningen en ontspanningsruimtes. Logischerwijs blijkt voor al dat moois de financiering dan ook de hardste dobber. “In augustus moest normaal gezien de bouw aanvraag gedaan zijn, maar het geld van de Vlaamse regering bleek op,” aldus Inge.

“We hopen dat de student zijn best doet om de bib netjes en stil te houden”

nu het aantal studieplaatsen op zondag uit. Zowel de C-bib als de bib van Rechtsgeleerdheid (R-bib) zullen op zondag open zijn, wat een verdubbeling van de capaciteit op zondag met zich zal meebrengen.”

de bibliotheken zijn en dat ze dus verschillende uitwijkmogelijkheden hebben. Op die site staan er bezoekerstellers die heel nauwkeurig bijhouden waar er nog plaats is. Als alles in de binnenstad vol is,

GERT-JAN EERDEKENS

Onderwijs Engels of Nederlands?

De Vlaamse regering zal in 2011 de taaldecreten voor het hoger onderwijs versoepelen. Zo kunnen er meer Engelstalige opleidingen georganiseerd worden. Maar welke vakken mogen in het Engels en welke beter niet?

JENS CARDINAELS |

Volgens vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis zal er pas verandering komen op de langere termijn: “De Vlaamse regering heeft immers enkel zijn intenties kenbaar gemaakt. Die moeten eerst in decreten (*wetten op Vlaams niveau, red.*) gegoten worden.” De onderwijsdecreten zullen wellicht in de loop van 2011 gewijzigd worden, maar wat hun concrete invulling zal zijn, is voorlopig nog voer voor discussie.

ERASMUS

Daarom begint de K.U.Leuven stilaan na te denken over welke opleidingen in het Engels kunnen. “Dat zullen we bepalen in de Onderwijsraad, maar een ding is zeker: we zullen niet blindelings te werk gaan,” zegt Melis. “We moeten dus bekijken hoe we omgaan met de nieuwe decreten in de masters en de bachelors.” In die bachelors zullen — zoals het er nu naar uitziet — tot dertig studiepunten in het Engels mogen. “Maar hoe zullen we dat organiseren? Als losse vakken of als een pakket? Misschien kunnen we ze koppelen aan Erasmus,” brainstormt Melis. Ook de master zal op dergelijke manier bekeken worden.

De Vlaamse regering wil verder ook dat een opleiding in het Engels elders ook in het Nederlands te volgen is. “Het is onduidelijk wat dat precies betekent. Neem nu bijvoorbeeld de opleiding Kinesitherapie. Daar heb je verschillende afstudeerrichtingen: enkele

gericht op patiënten, andere op onderzoek. Voor die eerste zou je een Nederlandstalige master kunnen voorzien en voor die laatste een Engelstalige. Dat is volgens mij een betere oplossing dan ergens een Nederlandse kineopleiding te voorzien en elders een Engelse,” vindt Melis.

BACHELOR

Hoe denken de studenten er eigenlijk over? De voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), Tom Demeyer, ziet veel kansen. “Wij staan achter de voorstellen die de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse regering poneerden, want op dit moment is de wetgeving veel te streng. Vooral bij de exacte wetenschappen zijn Engelstalige opleidingen gewenst,” vertelt hij. Verder wijst ook Tom er op dat er goed moet nagedacht worden over welke vakken in het Engels kunnen en welke niet.

Wat opvallend is, is dat VVS weigerachtig staat tegenover Engelstalige vakken in de bachelor. “Die kunnen de instroom

“De Vlaamse regering heeft enkel intenties kenbaar gemaakt”

van studenten namelijk negatief beïnvloeden. Voor veel studenten blijft het Engels een taal die niet van hen is. Engelstalige vakken in masters zijn geen probleem voor ons.”

De VVS-voorzitter maakt zich ook zorgen over de kwaliteit van het Engels. “We weten alle-

maal dat veel professoren onvoldoende Engels kunnen. De kwaliteit moet gegarandeerd worden met — bijvoorbeeld — een taaltest. Ook oudere professoren moeten voldoende Engels kunnen.” Die professoren zullen niet extra getest worden. Alleen als er klachten komen van studenten, zal de K.U.Leuven de situatie evalueren. “Dat is geen goede procedure,” besluit Tom.

We wilden ook graag weten hoe minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) de dingen ziet. We vonden op zijn kabinet echter geen antwoorden op onze nochtans prangende vragen.

Kort Onderwijs

EXAMENPLANNING

Er is voorlopig nog geen licht aan het einde van de examenplanningstunnel. Na een brief van vicerector Onderwijs Ludo Melis aan de faculteiten, stuurden ook de studentenvertegenwoordigers een kwade brief naar de faculteiten. Ze zijn *pissed off* om de chaos die de vervroegde examenplanning met zich meebrengt. Zo zijn de examenplanningen voor de faculteit Letteren later beschikbaar dan

vorig jaar, toen er nog geen vervroegde examenplanning was.

In hun brief eisten de studentenvertegenwoordigers nogmaals dat elk vak een tweede examenmoment zou krijgen om zo voor een optimale spreiding te zorgen. Daarnaast willen ze ook meer overlegmogelijkheden krijgen met de faculteiten en hekelen zij ook de communicatie van de faculteiten. Zo zouden de studenten met examenfaciliteiten bijvoorbeeld niet genoeg geïnformeerd zijn

over hun mogelijkheden. De reactie van de faculteiten was eerder lauw. Benieuwd of u uw examen zal kunnen afleggen

EREDOCTORAAT

De eredoctoraten, zeg maar de Nobelprijzen van de universiteit, worden uitgereikt op het patroonsfeest van de K.U.Leuven. De studenten hebben de eer en het genoeg één eredoctoraat te mogen uitreiken. Hun keuze viel op de Franse econome Maria Nowak, die vooral

Dossier K | The sequel

U wist het al: de K.U.Leuven bezint zich over zijn K. De K van katholiek moet ook de K zijn van kritisch denkcentrum en mag vooral niet geassocieerd worden met de K van kinderverkrachters of kleingestigheid.

MAUD OEYEN |

In de schoot van de interdisciplinaire denktank Metaforum werd een werkgroep opgericht. Onder leiding van professor Bart Raymaekers verzamelt die momenteel druk informatie over studenten en personeel, de geschiedenis van onze universiteit en de structuur van andere katholieke universiteiten in de wereld.

Eind februari dient het verslag van de werkgroep klaar te zijn. Tegen die tijd loopt ook de debattenreeks rond het thema op zijn einde. De zes middagdebatten hebben als doel de universitaire gemeenschap bij de discussie te betrekken, een methode die rector Mark Waer graag hanteert. In de

pers wees Waer eerder op de recente pedofilieschandalen, de spanning tussen de roomse moraal en de onderzoeksbambities van de K.U.Leuven en het internationale imago van onze universiteit.

KARAKTER

Mocht de K.U.Leuven op korte termijn komaf maken met de K, dan zou ze overigens niet de eerste zijn. De Katholieke Universiteit Nijmegen deed het al eens voor in 2004. De Nederlandse instelling veranderde haar naam in Radboud Universiteit Nijmegen en dat tot ieders tevredenheid, zo zegt woordvoerder Willem Hooglugt.

“We hebben nu een duidelijke naam, wat onze positie zowel nationaal als internationaal versterkt.

Vroeger publiceerden onze onderzoekers ook onder de naam van ons ziekenhuis of onder de Engelse naam, die gewoon University of Nijmegen luidde. De laatste jaren — en dan vooral de laatste twee jaar — is onze universiteit enorm gestegen in de rankings.”

Dat het katholieke etiket verdween, betekende niet dat ook het katholieke karakter verloren ging, benadrukt Hooglugt. “We kregen helemaal geen vragen over ons karakter, omdat het volstrekt duidelijk was dat wij een katholieke universiteit zijn en blijven. Je zou kunnen zeggen dat de doopnaam nog steeds katholiek is, maar dat de roepnaam Radboud is geworden.”

KIJF

Hooglugt verwijst naar de rituelen en rituelen die de universiteit nog steeds hoog in het vaandel draagt. “Al onze academische plechtigheden beginnen met gebed.” Wat niet

belet dat de onafhankelijkheid van het instituut buiten kijf staat. “We zijn onafhankelijk van staat, onafhankelijk van bedrijfsleven en onafhankelijk van Kerk. Een universiteit moet onafhankelijk zijn, anders is het geen universiteit.”

blijft natuurlijk wel een katholieke heilige. De link blijft dus ook in de naam een beetje bestaan.”

In het voorjaar zullen de Academische Raad en de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven een advies formuleren op basis van de conclu-

“Onze doopnaam is katholiek, onze roepnaam is Radboud”

Rome dacht daar anders over, want in 2007 ontnam het de Radboud Universiteit zijn erkenning. De diploma's van de faculteit Theologie verloren daardoor hun canonieke waarde. Desondanks is Hooglugt ervan overtuigd dat een naamswijziging geen enkel risico inhoudt voor de katholieke inspiratie van een instelling. “Radboud

derende teksten van de werkgroep en de debatten. De Inrichtende Overheid neemt tegen april of mei een beslissing. Wie weet studeren we binnen enkele jaren wel met zijn allen aan de Marcus Universiteit Leuven, de Andreas Universiteit Leuven of de Konrad Universiteit Leuven.

www.kuleuven.be/metaforum.

De toekomst, nu

Wat brengt de toekomst voor de universiteit en het hoger onderwijs? Een klein overzicht. Aan het woord zijn voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) Tom Demeyer, ondervoorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO Thijs Van den Brande en vicerector Onderwijs van de K.U.Leuven Ludo Melis.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

TOM DEMEYER

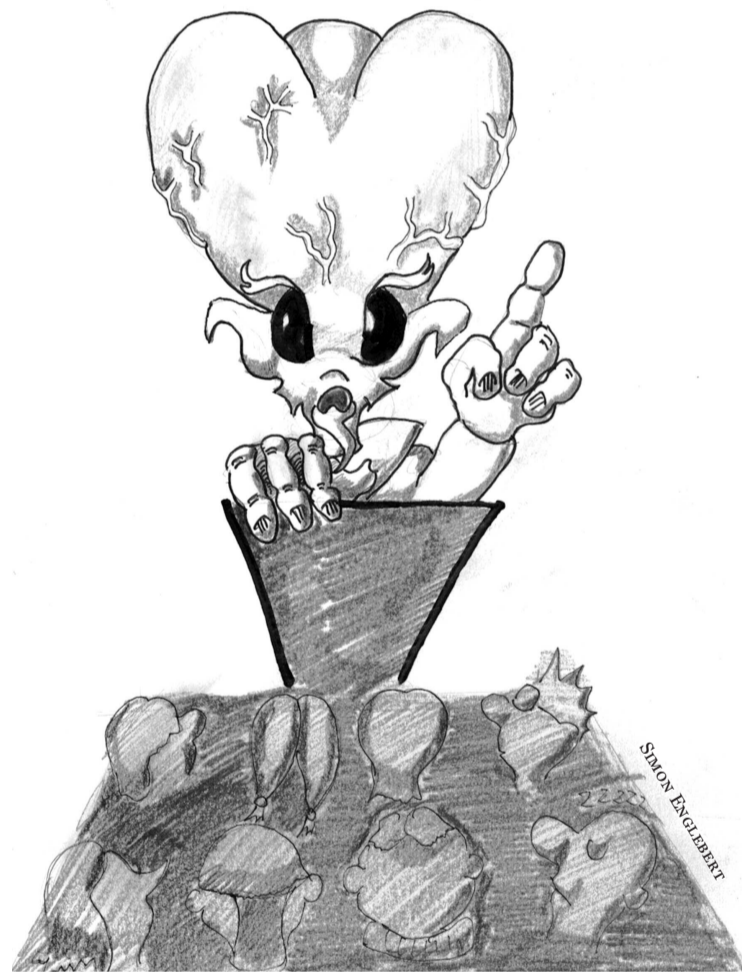
“Op Vlaams niveau zijn er twee decreten die onze interesse wegdragen. Het participatiedecreet werd dit jaar geëvalueerd door de regeringscommissarissen (*vertegenwoordigers van de Vlaamse regering binnen een onderwijsinstelling, red.*). Daar willen wij nu ook onze inbreng leveren, zodat we het huidige decreet op de studentenvertegenwoordiging kunnen aanpassen en verbeteren.”

“Het andere decreet is het stuvodecreet, dat de organisatie van de sociale voorzieningen moet herzien. Dat is nu even uitgesteld om rekening te kunnen houden met de integratie van de hogescholen in de universiteit, maar tegen eind januari zou daar toch schot in de zaak mogen komen.”

“Ook op Vlaams niveau, komt er tegen begin februari een actieplan om de studentmobiliteit te verhogen. We willen meehelpen om de verschillende barrières die de studenten nu ondervinden wanneer ze naar het buitenland willen vertrekken op te lijsten en weg te werken.”

“Ten slotte willen we ons bij VVS eens buigen over de uitstroom van studenten. In welke mate sluit een opleiding aan bij de arbeidsmarkt? Daar is op dit moment nog niet veel materiaal over te vinden. Daarnaast willen we ook de huisvestingsproblematiek aanpakken.”

INTERPLANETAIRE GASTDOCENT

LUDO MELIS

“Er is werk genoeg op de plank voor de universiteit, maar ik zal een aantal dossiers uitlichten. We hebben volgend semester ondermeer aandacht voor de studieduur in de masters humane wetenschappen (*die moeten worden opgetrokken van een naar twee jaar, red.*). We willen komen tot een kwaliteitsvolle invulling van die studieduur en een volwaardige

integratie van de lerarenopleiding.

“Ook moeten we verder werken aan de vervroegde examenplanning. Daar moet een nieuw elektronisch informatieplatform het werk van de secretariaten ondersteunen. Ook de verdere omschrijving van de werkwijze om studenten toe te wijzen voor de plichtvakken of zich te laten registreren voor andere vakken zal een hele klus zijn.”

“Van de Vlaamse overheid moeten

THIJS VAN DEN BRANDE

“Bij LOKO willen we vooral werk maken van de communicatie van de universiteit met de studenten. Niet alleen moet de communicatie van de studieresultaten beter, we willen ook kijken hoe we de studenten warm kunnen maken voor het beleid van de universiteit. Momenteel krijg je als student wel de beleidsberichten van de universiteit in je mailbox, maar je hebt als student weinig motivatie om daar ook op te klikken en die dingen na te lezen.”

“Daarnaast moet de universiteit volgens ons ook meer aandacht besteden aan hoe ze de studenten helder kan informeren over de trajectmogelijkheden die er zijn. We hebben het dan bijvoorbeeld over schakelprogramma's of programma's in het buitenland.

“Ten slotte buigen we ons ook over de eigen organisatie. LOKO draait nu 26 weken van de 52 op volle toeren. We willen kijken of we in die periode meer kunnen bereiken dan nu het geval is.”

Wat de evaluatie van het participatiedecreet betreft, stellen we vast dat we bij de betere studentenraden van Vlaanderen horen. De regeringscommissarissen geven onze structuur een goede beoordeling. Dat wil echter niet zeggen dat we op onze lauweren moeten rusten. We kunnen immers eigenlijk niet tevreden zijn met het aantal studenten dat we nu betrekken.

we ons ook voorbereiden op een nieuwe manier van visitaties (*een middel om de kwaliteit van het onderwijs te controleren, red.*). Vanaf 2012 zal men immers niet alleen de opleiding, maar tegelijkertijd ook de onderwijsinstelling evalueren.

Ten slotte moet ook het taalbeleid verder uitgewerkt worden.”

Een artikel over het taalbeleid vindt u op pagina twee.

bekend is door haar microkredieten — u weet wel: die kleine leningen die momenteel zwaar falen in India.

Door te kiezen voor Nowak wil LOKO de nadruk leggen op gendergelijkheid en maatschappelijke inzet, maar ook op studeren in het buitenland. Nowak werd immers in Polen geboren, maar moest door de Tweede Wereldoorlog verkassen naar Parijs. Dat zou op een of andere manier de studenten moeten inspireren.

Proficiat mevrouw Nowak, u kunt op 2 februari uw eredoctoraat afhalen aan de universiteitshallen.

BOEZEM

Word on the street is dat er weinig vrouwen in de studentenraad zitten. De Leuvense studentenraad LOKO tast in haar boezem en belooft alvast na te denken over de situatie. Is het de schuld van de vrouwen zelf dat ze niet naar de faculteits-

kringen komen of moet er een verandering komen in de machocultuur van de studentenvertegenwoordigers? Aan de universiteit wint het buzzwoordje “quota” steeds meer aan invloed. De volgende rector van de K.U.Leuven wordt een vrouw of een zwarte man. Althans, dat hopen we.

ASIEL

In Gent verhuizen de asielzoekers. Tot voor kort werden zij noodgedwongen opgevangen

door de universiteit, maar vorige week donderdag zijn er elders een aantal plaatsen vrijgekomen. De gebouwen van de universiteit worden wel nog opgehouden voor het geval dat er plots toch weer een tekort aan opvangplaatsen zou zijn.

Wat onze eigenste universiteit doet voor de asielzoekers leest u op pagina vijf van dit blad.

(RB) |

Positieve discriminatie op universiteit

Alma Mater, de oervrouw van de K.U.Leuven. De monden van de mannelijke professoren lopen ervan over. Maar een echte moeder houdt natuurlijk evenveel van haar zonen als van haar dochters. Houdt de universiteit wel van haar dochters?

EVELYN DE RUYCK |

Het antwoord komt van de vicerector van de Groep Wetenschap & Technologie Karen Maex, decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen Katlijn Malfliet en docente Verbintenisrecht Ilse Samoy.

Veto: *Vandaag telt de universiteit 90% mannelijke professoren. Toch staat de K.U.Leuven achter een gelijkheidsbeleid en een diversiteitsbeleid.*

Karen Maex: «In het diversiteitsbeleid ziet men over de laatste negen jaar een enorme stijging. Het aantal vrouwelijke hoogleraren is gestegen van 3,5% tot 10,5%. Dat is een verdriedubbeling, maar het gaat wel nog steeds om slechts 10%. Er moet natuurlijk op gewezen worden dat het even duurt voor je van docent naar hoogleraar doorgroeit. Bij de jongere generatie is er een grotere poel van vrouwen aan de universiteit verbonden. Maar als je de sollicitaties bekijkt, is het opvallend dat vrouwen minder solliciteren. Ik denk dat

ding is opgericht. Daar zie je telkens dat een groot aantal vrouwen benoemd worden. Dat is het levende bewijs, geef het voldoende tijd en ze komen er wel.»

SEGREGATIE

Maex: «Op dat vlak ben ik wel al van mening veranderd. Ik dacht: het zal wel komen. Nu ben ik daar minder zeker van. Voornamelijk omdat de samenleving gesegregeerd is. Mensen denken aan meisjesrichtingen en jongensrichtingen. Daardoor heb je soms geen gelijkwaardige instroom van studenten. Bij de ingenieurs zien we slechts 13% meisjes en dat kan ik enkel zeer sterk betreuren. Maar je hebt ook segregatie in de andere richting: bij psychologie en pedagogische wetenschappen huizen maar 6% mannelijke studenten. Als aan de start van de academiejaren ongelijke aantallen jongens en meisjes aangetrokken worden, dan valt dat achteraf niet recht te trekken wanneer je uit die groep afgestudeerden mensen zoekt om te doctoreren en prof

“Er moet beter naar vrouwen worden gezocht”

er gewoon beter naar vrouwen moet worden gezocht. Daarom zijn we binnen de Groep Wetenschap en Technologie bezig om een zoekcommissie in het leven te roepen. Die moet evenveel goeie mannelijke als vrouwelijke sollicitanten zien te vinden. Ze verplichten om te solliciteren is niet de bedoeling.»

Veto: *U wilt geen quota opleggen?*

Maex: «Er is niets erger dan het gevoel dat vrouwen gekozen worden omdat ze een vrouw zijn. Dan moet je alweer tegen een beeld vechten dat je als vrouw niet competent zou zijn. Dat werkt contraproductief.»

Ilse Samoy: «Quota zijn goed in echt extreme gevallen en situaties waarin je nog geen rolmodellen hebt. Daar moet je de muur breken met een quotum. Het probleem aan de K.U.Leuven is vooral dat men moet wachten tot er professorenmandaten openvallen voordat vrouwen daar kunnen doorgroeien. In Hasselt zijn er heel wat vacatures vrijgekomen omdat daar een nieuwe rechtenoplei-

te worden. Dat zit allemaal diep in de maatschappij geworteld en dat baart me zorgen. In de poel van meisjes die we niet aantrekken zit ongelofelijk veel talent, dat nu verloren gaat.»

Veto: *Het kan toch een zeer bewuste keuze zijn van een geëmancipeerde vrouw om een stap opzij te zetten ten voordele van haar gezin?*

Samoy: «Er zijn veel te veel vrouwen die voor zichzelf beslissen dat ze geen academische opleiding willen beginnen. Dat moet aangepakt worden. We kunnen onmogelijk zeggen dat een vrouw zich genoodzaakt moet voelen thuis te blijven voor de kinderen. We kennen in België een uitgebreid netwerk van kinderopvang. Binnen de K.U.Leuven zijn er stappen ondernomen om de statuten te verbeteren. Als je drie jaar geleden als prof zwanger werd, was dat een probleem. Vandaag is geregeld dat je tijdelijk vervangen kan worden.»

«Vacatures zijn echter vaak niet gezinsvriendelijk. Om als prof benoemd te worden,

moet je meestal zes maanden naar het buitenland, terwijl daar vast alternatieven voor zijn. Ten slotte mikt een profiel heel vaak op een bepaalde korf van talenten die meer op het lijf van een man geschreven zijn. Vul dat profiel diverser in en dan zullen heel wat meer vrouwen beslissen zich aan de poort te melden.»

KOSTWINNERSMODEL

Katlijn Malfliet: «Ik heb vaak de indruk dat de kwestie niet fundamenteel genoeg wordt bekeken. De samenleving zit ingebed in een kostwinnersmodel. De man wordt nog steeds beschouwd als de kostwinner en het is nog altijd meer sociaal aanvaard dat een vrouw een

samenleving, maar ook aan de universiteit. Je moet als vrouw steeds bewijzen dat je het kan, terwijl een man zich véél minder moet bewijzen. Bovendien kent de universiteit een fundamenteel patriarchale cultuur. Bij Geneeskunde, Economie of Rechten staan de professoren erg op hun status. Opmerkelijk is dat je de status van een beroep ziet dalen wanneer *zelfs* een vrouw die job aankan. Dan zie je dat er nieuwe machtsstructuren worden gecreëerd waar ze opnieuw huiverend staan tegenover een zogezegd indringende vrouw. De samenleving bestaat voor de helft uit vrouwen, dan is het toch hypocriet als een instelling als de K.U.Leuven niet voor de helft uit vrouwen bestaat?»

“De universiteit is fundamenteel patriarchaal”

stap opzij zet in haar carrière dan dat een man dat doet. Ook de sociale zekerheid en fiscaliteit zijn nog steeds gebaseerd op dat kostwinnersmodel. Alles hangt ook samen met gelijk loon tussen man en vrouw. Wanneer een man meer verdient dan een vrouw, is het vaak evident dat de man blijft werken en de vrouw stopt om te zorgen voor het gezin.»

«Die mentaliteit heerst niet enkel in de

«Tot slot nog het volgende: de grootstefactor van armoede bij vrouwen is een echtscheiding. Wie als vrouw een stap terug doet in haar carrière kiest er ook onbewust voor om haar kansen op een carrière aan de kant te zetten. Wie dan na een echtscheiding op straat belandt, ziet dat ze een hoop praktische kennis heeft gemist of dat haar diploma ondertussen niets meer waard is.»

China | Repressie & heropvoedingskampen

Liu Xiaobo ontving twee weken geleden symbolisch de Nobelprijs voor de vrede. De Chinese dissident zit sinds 2008 in de gevangenis. Daarom vroeg het Nobelprijscmité aan China om Xiaobo meteen vrij te laten. Ook Amnesty International klaagt al langer de schending van de mensenrechten in China aan.

ELINE DE BOECK |

Veto: *Waarom heeft Liu Xiaobo de Nobelprijs voor de vrede verdiend?*

Lore Van Welden (medewerkster Amnesty): «Liu Xiaobo zet zich al jaren in voor de mensenrechten in China. Het was absoluut de juiste beslissing om hem de Nobelprijs voor de vrede te schenken. Zijn idealistische ideeën ontstonden tijdens het Tiananmenprotest, een studentenopstand in 1989 die bloedig werd neergeslagen door de Chinese overheid. In 2008 besloot Xiaobo om mee te schrijven aan Charter 08, een soort manifest. Een dag voor het Charter 08 werd gepubliceerd, besloot de Chinese overheid hem op te sluiten. Hij werd veroordeeld omdat hij het gezag van de staat zou ondermijnd hebben.»

«Dit is trouwens niet de eerste keer dat de Chinese overheid mensen opsluit enkel en alleen

omdat ze op een vreedzame wijze hun mening hebben geuit. In 2008 waren er zware aardbevingen in de Chinese provincie Sichuan. Veel publieke gebouwen, zoals scholen, zijn toen ingestort. Daarbij kwamen veel kinderen om het leven. Een aantal mensen klaagden toen het gebruik van goedkoop bouw materiaal aan. Zij

werden onmiddellijk in de gevangenis opgesloten. Het is duidelijk dat in China het gezag van de staat ondermijnen totaal ontoelaatbaar is.»

Veto: *Hoe uitte China zijn ongenoegen over de Nobelprijs van de vrede?*

Van Welden: «Ze reageerden zeer negatief. In aanloop naar de uitreiking van de Nobelprijs hebben ze de repressie nog verder opgevoerd. Zo verbood China verschillende landen zoals Rusland, Soedan, Irak, Afghanistan en Cuba om naar de uitreiking te gaan. Die landen bezweken onder de druk van China omdat het zo'n economische grootmacht is. Toch kunnen we ook spreken van een positief signaal, want wereldwijd besloten de meeste landen om toch in Oslo hun stem te laten ho-

prijs niet in zijn plaats in ontvangst nemen. Zijn vrouw werd zelfs onder huisarrest geplaatst na de bekendmaking van de prijs in oktober. Zij heeft dus al bijna twee maanden geen vrienden of familie meer gezien. Ook in Oslo zelf ondernamen de Chinezen actie. De Chinese ambassade heeft daar de Chinezen onder druk gezet om de festiviteiten te saboteren. Zo exporteerde China de repressie naar Oslo.»

Veto: *Waarom reageert het Chinese volk niet?*

Van Welden: «Ik begrijp wel dat de mensen daar niet op straat durven te komen. Ze weten wat er in de gevangenis gebeurt en horen verhalen over huisarrest of heropvoedingskampen. Bovendien kan je daar belanden zonder enige vorm van proces. In dat geval moet men daar gedurende een jaar of twee jaar dwangarbeid uitvoeren. Mocht ik in China wonen, ik zou ook het lef niet hebben om mij te verzetten.»

«Je mag ook niet vergeten dat de Chinese bevolking niet beseft hoe uitzonderlijk haar situatie is. De staat censureert websites, televi-

siezers en kranten zodat de Chinezen weinig besef van mensenrechten of buitenlandse acties krijgen. Ook met de Nobelprijsuitreiking heeft de Chinese overheid geprobeerd om zo veel mogelijk informatie te blokkeren.»

Veto: *Is er verbetering mogelijk?*

Van Welden: «Het is een werk van lange adem. China zal niet van de ene op de andere dag veranderen. Daarom is het belangrijk dat de internationale gemeenschap druk blijft uitoefenen op China. We mogen onze stem niet laten uitdoven door de economische macht van China.»

Veto: *En wat kunnen wij doen?*

Van Welden: «Op de website van Amnesty International organiseren wij een solidariteitsactie voor Liu Xiaobo. Je kan in je pen kruipen en hem een kaartje sturen. Maar we moeten ook de druk op de overheid opvoeren. Daarom vragen wij ook aan iedereen om een brief te sturen naar de Chinese ambassade in Brussel om een onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van Xiaobo en alle andere gewetensgevangenen te vragen.»

“De Chinese bevolking beseft niet hoe uitzonderlijk haar situatie is”

ren.»

«China heeft ook individuen verboden om naar Oslo af te zakken. Zo mochten de vrienden of familieleden van Liu Xiaobo de

De 10 Geboden (6) Swingen doe je met je verstand

Het zesde gebod "Doe niet wat onkuisheid is" toont zich in vele vormen aan de mensheid. Gehoorzaamt u blindelings of gaat u creatief om met wat de Heer u gegeven heeft? Deze twee mensen kiezen resoluut voor het laatste: Pieter en Sara zijn een jong koppel dat van swingen houdt. Voor u in verwoording raakt: het gaat hier niet om de dans, wel om de partnerruil.*

ELINE VAN ELDERE |

Pieter: «Sara en ik hebben elkaar hier aan de universiteit leren kennen en zijn dan in Leuven blijven plakken. Al vroeg in onze relatie bleek dat we allebei over een zeer

lijk jong hebben leren kennen — Sara was 19, ik 21- hebben we als koppel al een lange tijd samen jong kunnen zijn. We hebben veel gereisd, veel gezien, veel ervaren. Nu we 26 en 28 zijn weten we allebei wat we willen en als we ooit aan

SOPHIE VERREKEN

“Een zeer gezonde appetijt”

gezonde seksuele appetijt beschik- ten. Niet dat we het overall en altijd deden, maar we waren zo gek op elkaar dat we, eens op kot aangekomen, niet lang nodig hadden voor er spanning in de lucht hing (lacht).»

Sara: «Wij hebben elkaar daarin altijd goed gevoeld. Bij het begin was er al een klik. We hoefden elkaar niet veel uitleg te geven. Zowel Pieter als ik hadden daarvoor al seksuele partners gehad, maar nooit was er dezelfde voldoening als in deze relatie. We zijn nu zo'n kleine 7 jaar samen en gelukkig is daar in die tijd geen sleet op gekomen.»

Pieter: «Integendeel, door de jaren heen is onze intimiteit enkel gegroeid. Je bouwt samen een geschiedenis op, je hebt steeds meer ervaring. Doordat we elkaar rede-

kinderen beginnen, hebben we toch van veel aspecten van het leven geproefd. Onze uitstapjes op seksueel vlak zijn daarin zeker een van de belangrijkste elementen.»

POLSEN

Sara: «Zo'n drie jaar geleden besloten Pieter en ik dat we ons erg amuseerden samen, maar dat we allebei wel eens iets nieuws wilden proberen. We hebben toen eens subtiel bij wat vrienden en kennissen gepolst waarvan we dachten dat ze zoiets wel zouden willen proberen. Op een bepaald moment hadden we een meisje gevonden dat een trio met ons wel zag zitten, maar toen de plannen wat concreter werden bleek ze toch minder enthousiast. Zij had er moeite mee dat wij een

koppel waren. Dat laatste vinden trouwens wel meer mensen een probleem.»

Pieter: «Waarschijnlijk was ze bang om wat aan de kant te worden geschoven, omdat koppels op dat vlak nu eenmaal goed op elkaar zijn ingespeeld. Niks is echter minder waar: als koppel ontvangen wij zo iemand juist als een absolute meer-

perfect mogelijk en als we de verhalen over de *Swingin' Sixties* ernstig mogen nemen, hadden die mensen daar ook geen enkele moeite mee. Het is voor ons echter beter gebleken om via internet contact te zoeken met mensen. Zo loopt het nu al bijna drie jaar goed. Wij spreken ook steeds bij ons thuis af of bij de derde persoon thuis. We hebben

vrienden weten wel dat wij graag experimenteren en vragen zich dan soms lachend af of al die avonturen niet voor spanningen in onze relatie zorgen. Ik denk dat ik voor Sara en mezelf spreek als ik zeg dat dat absoluut niet het geval is. Wij zorgen dat de mensen met wie we iets ondernemen op dezelfde golflengte zitten als wij. Zelf hebben we geen last van dogma's als de exclusiviteit van seks binnen een relatie. Het is in die drie jaar nog nooit voorgekomen dat Sara een persoon — wij hebben contact met zowel mannen als vrouwen — niet aangenaam vond en ik wel, of omgekeerd.»

Sara: «Voorlopig denken we nog niet aan stoppen. We hebben een klein bestand van mensen waarmee we heel fijne ervaringen hebben gehad en op wie we kunnen vertrouwen. Onze *friends with benefits* verrijken ons leven!»

*De namen zijn fictief

“De parenclub beviel ons niet”

waarde. Om het met een melige formulering te zeggen: bijna als een kind dat wij dan samen in onze armen sluiten (lacht).»

Sara: «Sindsdien hebben we besloten niet in zee te gaan met mensen die we al van tevoren kennen. In sommige boeken lijkt dat nochtans

een keer een parenclub bezocht, maar dat beviel ons beiden niet zo. We waren daar veruit de jongsten. Nu houden we het dus telkens op wij twee plus een.»

DOGMA'S

Pieter: «Sommige van onze goede

Asielcrisis | Blokkeert OCMW KUL-initiatief?

Als het regent in Brussel, druppelt het in Leuven. Zo ook met de asielcrisis. Hoe kouder het wordt, hoe onmenselijker de levensomstandigheden van sans-papiers worden. Een initiatief van de K.U.Leuven lijkt te worden gefnuikt door toedoen van het Leuvense OCMW.

GEERT JANSSEN |

Twee jaar geleden verbleef een groep asielzoekers enkele maanden in de oude gebouwen van Farmacie op de campus Sociale Wetenschappen. In volle asielcrisis en met de winter in aantocht heeft het Gemeenschap-

pelijke Bureau van de K.U.Leuven beslist ook dit jaar bij te springen en onderdak te voorzien.

Mark Waer (rector): «Wij beschouwen directe menselijke solidariteit als een opdracht van de universiteit. Wij willen met onze bijdrage zorgen voor de onmiddellijke

menselijke noden. De universiteit legt echter twee voorwaarden op aan de asielzoekers.»

«Ten eerste moeten het mensen zijn uit de leeftijdscategorie van de studenten: achttien tot dertig jaar. Twee jaar geleden is gebleken dat de universiteit niet beschikt over de faciliteiten om families met kinderen op te vangen. Ten tweede moeten de asielzoekers Engelse les volgen. Op die manier zijn ze nuttig bezig en tonen zij hun goede wil.»

van het openstellen van lokalen van de universiteit voor asielzoekers nog in de opstartfase zat. Verdere commentaar wenste men niet te geven.

Een ander verhaal horen we bij Pol Van Camp van Recht op migratie. Die organisatie zet zich sinds 2006 in voor een ander migratiebeleid, voor een algemene regularisatie en voor de afschaffing van de gesloten asielcentra.

Pol Van Camp: «Reeds op dertig november vroegen wij de universiteit om te helpen bij

SOPHIE VERREKEN

“De universiteit kan geen families met kinderen opvangen”

«Een bijkomende voorwaarde voor ons is dat alles gebeurt in een duidelijk kader. Twee jaar geleden was niet altijd duidelijk welke organisatie voor welk niveau van de begeleiding verantwoordelijk was. Daarom werken wij nu voor de praktische kant samen met het OCMW van Leuven. Zij hebben het beste zicht op de lokale noden.»

REGULARISATIE

Bij het OCMW kregen wij te horen dat de praktische organisatie

de opvang van vluchtelingen. Toen Mark Waer liet weten van goede wil te zijn, maar dat de coördinatie in handen van het OCMW zou zijn, namen wij contact op met hen.»

«Daar kregen we te horen dat het OCMW niet rechtstreeks tussenkomt, maar enkel coördineert. De voorzitter (*Erik Vanderheiden, red.*) zei letterlijk geen vluchtelingen op te vangen, enkel dakloze mensen van Leuven. Ik vond dat zeer eigenaardig. Ik ben de vraag blijven stellen, maar kreeg steeds hetzelfde antwoord.»

Veto: *Het OCMW beweert dat het bezig is de organisatie op poten te zetten.*

Van Camp: «Ik heb geen bewijs dat ze er echt mee bezig zijn. Ze draaien rond de pot. Er is veel onduidelijkheid. De universiteit treft geen schuld, zij zijn geen instelling die vluchtelingen moet opvangen. Het OCMW kan toch moeilijk ontkennen dat er een vluchtelingenprobleem is?»

NOBELPRIJZEN VOOR DUMMIES

De Nobelprijzen zijn waarschijnlijk de beroemdste prijzen die in de wetenschappelijke wereld worden uitgereikt. Toch zijn veel winnaars ondertussen onder het stof van de vergetelheid beland. Veto koos vier van de zes categorieën uit — Literatuur, Chemie, Natuurkunde en Vrede. Vervolgens lieten we evenveel Leuvense professoren een volgens hen markante winnaar uitkiezen en daar de nodige toelichting bij geven.

WIM DEHAEN, LUCAS DE JONG, PIETER HAECK & GEERT JANSSEN |

SCHEIKUNDE | DE POLYVALENTE LINUS PAULING

Gert Van Laere (professor Scheikunde): «Linus Pauling was een Amerikaanse scheikundige. Hij kreeg in de jaren vijftig de Nobelprijs Chemie voor zijn onderzoek naar de aard van de chemische binding. Hij is een van de weinigen die ooit twee Nobelprijzen won, door zijn activisme kreeg hij later ook een Nobelprijs voor de Vrede.»

«Pauling had erg brede interesses. Hij was dan ook invloedrijk in vele gebieden van de chemie. Hij was onder andere een pionier binnen de kwantumchemie, biochemie en genetica. Hij kreeg de Nobelprijs Chemie voor zijn standaardwerk *The Nature of the Chemical Bond*, een werk dat een halve eeuw later nog steeds regelmatig geciteerd wordt. Hij introduceerde onder andere een elektronegativiteitsschaal voor atomen die vandaag nog steeds in gebruik is.»

«Pauling hield zich niet enkel met harde wetenschap bezig, hij zette zich ook jarenlang in voor vredesactivisme.

“Dubbele
Nobelprijs-
winnaar”

PROFESSOR SCHEIKUNDE GERT VAN LAERE

Hij maakte het publiek bewust van de risico's van kernproeven, en startte vele petitie's die uiteindelijk leidden tot een beroemd verdrag waardoor er geen kernproeven meer boven de grond mochten gehouden worden. Het werd ondertekend door staatshoofden van de Sovjet-Unie, Verenigde Staten en Verenigd Koninkrijk. Daarvoor kreeg hij de Nobelprijs voor de Vrede.»

«Daarnaast had Pauling ook enkele vreemde overtuigingen: zo beweerde hij dat inname van erg grote hoeveelheden vitamines goed was voor de gezondheid en allerlei ziekten genas. Tot aan zijn dood door prostaatkanker beweerde hij dat vitamine C verkoudheden kon behandelen en zelfs kanker kon voorkomen. Tegenwoordig is het voor de meeste wetenschappers duidelijk dat dat een waanidee was.»

Veto: Hoe denkt u dat Pauling ons dagelijkse leven heeft beïnvloed?

Van Laere: «Door zijn erg brede interesses had hij naast de zuivere chemie een grote impact op allerlei gebieden. Hij ontdekte de oorzaak van sikkelcelanemie en legde zo de basis voor moleculaire genetica. Zijn activisme hielp bovendien om de wapenwedloop te temperen. Misschien heeft hij wel kunnen voorkomen dat de Koude Oorlog niet uitgemond is in een nucleaire holocaust.»

(WD) |

NATUURKUNDE | CREATIEVELINGEN GEIM EN NOVOSELOV

Andre Geim en Konstantin Novoselov wonnen dit jaar de Nobelprijs Natuurkunde voor doorslaggevende experimenten rond het tweedimensionaal materiaal grafeen. Grafeen is een nieuwe vorm van koolstof, de stof waaruit ook potloden bestaan.

Geim bezit een eredoctoraat bij onze noorderburen, aan de Technische Universiteit van Delft. Lieven Vandersypen, verbonden aan de Stichting voor Fundamenteel Onderzoek der Materie aan diezelfde universiteit: “Ze slaagden erin om grafeen op een substraat aan te brengen en kregen dat voor elkaar door met een eenvoudig stukje plakband dunne laagjes grafiet af te pellen.” Grafeen is een laagje koolstofatomen, slechts één atoom dik. Het breekt 200 keer minder snel dan staal, wat het momenteel tot een van de sterkste materialen ter wereld maakt. Het geleidt ook goed warmte en elektriciteit.

“Er is nu een explosie aan onderzoeksactiviteiten. Dat komt door de bijzonder interessante eigenschappen van het materiaal, maar ook omdat de winnaars de techniek gedeeld hebben met iedereen die het leren wilde. Het gemak waarmee de koolstofvariant te maken valt, draagt hiertoe ook bij. Intussen verschijnen elke week ruim vijftig publicaties met grafeen in de titel, en wordt bij bedrijven als Samsung en IBM hard gewerkt aan het bestuderen van mogelijke toepassingen in elektronica, zoals touchscreens.” Ook zou een toepassing bij zonnepanelen in het verschiet liggen.

“Maar Geim en Novoselov zijn niet enkel door deze plakbanddoorbraak toonaangevend in hun vakgebied. Ze bedenken steeds weer leuke, relevante experimenten.” Dat het om creatievelingen gaat, valt aan Geim's kant te illustreren door winst van de Ig Nobelprijs in 2000. Die parodie op de Nobelprijs wordt jaarlijks uitgereikt aan onderzoeken waar je eerst om moet lachen, maar die je dan aan het denken zetten. Samen met collega Michael Berry en een supersterke magneet, liet hij toen een kikker vliegen.

(LDJ) |

Ondertussen bij de Russen

Terwijl de westerse pers zich vermaakte met een soort van strijd tussen premier Vladimir Poetin en zijn president Dmitri Medvedev, was 2010 voor de burgermaatschappij in Rusland een hoopvol jaar. De laatste twee maanden dreigen echter voor een ommekeer te zorgen.

MARTIJN SMIERS |

Eerst werd er in november een aanslag gepleegd op Oleg Kasjin. Die medewerker van zakenkrant *Kommersant* was alweer de 43ste journalist die dit jaar in Rusland werd aangevallen. Bij diezelfde krant werkt sinds kort de jonge journaliste Angelina Davydova. “De schrik was zeer groot, omdat Kasjin schreef over een thema waarop ook vele anderen werken. Met dezelfde scherpte,” vertelt ze.

RELLEN

Eerder dit jaar was er echter nog optimisme. Zo was er een succesvol burgerprotest tegen de aanleg van een weg door het Chimkabos. Chimka werd een metafoor voor een dialoog tussen maatschappij en staat. “Medvedev heeft daarover ook een paar rationele uitspraken gedaan,” aldus Davydova. Toen kwam december. Rellen in Moskou. Oproerpolitie tegen racisten. Volgens de jonge journaliste is de burgermaatschappij dus niet louter positief. “Niet alle problemen zijn er omdat er slechte mensen in het Kremlin zitten.” Desalniettemin: er wordt geprotesteerd.

YOUTUBE

Zo ook eind augustus op de Staatsuniversiteit van Sint-Petersburg. Sergej Samoljotov werkt daar als docent op de faculteit Journalistiek. Hij haalde de oppositionele media met een filmpje op YouTube. In zijn videoklacht klaagde hij een aantal misstanden op de universiteit aan. De rector sprak de aantijgingen tegen.

“Na de videoklacht ondernam het rectoraat al twee pogingen om van me af te komen,” vertelt de docent. “Zonder akkoord van de vakbond hebben ze echter geen recht om me te ontslaan.” Toeval of niet: Samoljotov is zelf voorzitter van de vakbond. “Hier, zie: alle documenten zijn in orde. Met stempel en al. Laat ze maar proberen.”

Men hoopte met het filmpje ook effect op de

publieke opinie te hebben. “Videoboodschappen zijn de laatste tijd erg populair,” legt Samoljotov uit. “Laten we het eens intypen. Kijk: 230 stuks. Ons filmpje staat bovenaan met ruim 49.000 hits.” Dan wordt het gesprek onderbroken. De telefoon gaat. “Hallo? Ja? Geen probleem hoor. U kunt morgen komen controleren. Natuurlijk. Ik kan alle documenten voorleggen. Goed. Tot morgen!” Samoljotov legt af: “Dat was de onderzoeksrechter. Als je bang bent, moet je maar ander werk zoeken.”

Ook Davydova vindt angst niet productief. “Zelf ben ik nog lang niet zo'n held als Kasjin. Er is wel eens met een rechtszaak tegen mij bedreigd, maar niet meer dan dat.

ANGST

Hoopgevend was ook de opkomst van internet en sociale media, vooral bij jongeren. In tegenstelling tot China is het internet in Rusland volledig vrij. “Toch gaapt er nog altijd een gat tussen de likeknop op Facebook en deelname aan een demonstratie,” tempert Davydova het enthousiasme.

Samoljotov is positiever. “In Rusland is de burgermaatschappij zich nog aan het vormen,” vindt hij. “Sinds Michail Gorbatsjov zijn er heel andere voorwaarden. Toch kan je nog niet alles zeggen wat je wilt. De angst zit nog in ons.”

“De burgermaatschappij is zich nog aan het vormen”

“Tegelijkertijd zijn er steeds meer Russen in staat om hun mening te uiten. Zo heeft een derde van de studenten een iPhone. Kijk maar eens op de mijne: ikzelf kan nu ook met één druk op de knop allerlei oppositiemedia lezen. En *Sovjetski Sport* (lacht). De toegang tot nieuws zal zeker invloed hebben op het kiesgedrag van jongeren.”

SOVJETONDERWIJS

En de universiteiten? “Excuseer me, maar het Sovjetonderwijs leverde de eerste spoetnik en de eerste mens in de ruimte,” argumenteert de journalistiekleraar fier. “Van dit systeem stamt ons huidige onderwijs. Er werken competente mensen die evenwel niet met politiek kunnen omgaan. Maar het potentieel is

“Als je bang bent, moet je maar ander werk zoeken”

groot. Ik ben een optimist.”

Wellicht is dat terecht. Dankzij aanslepende protesten zal de megalomane Gazpromtoren, die het historische centrum van Sint-Petersburg zou verkrachten, elders worden gebouwd

De overkant van de barricade

Katja Sedalisjeva is een jonge vrouw. Studente Journalistiek. Met een aangekleed hondje — roepnaam Perzik — in haar handtas stapt ze het restaurant binnen. Haar verschijning pakt iedere man in. Zulke vrouwen maken ze alleen maar in Rusland.

Katja is persdame van Nasji. Nasji betekent “de onzen”. De organisatie is berucht. Ze ondersteunt Poetin en intimideerde reeds ambassades van landen waarmee Rusland in conflict was. Ook werd er een paar weken lang de wacht gehouden bij een historicus die iets lelijks over de Sovjet-Unie had gezegd. Nasji organiseert jaarlijks megakampen voor jongeren. Het is een carrière ladder richting het Kremlin, schamperen critici.

KATJA VERTELT

“Ik ben lid geworden omdat ik iets goeds voor mensen wilde doen. We geven gratis bloed en strijden tegen alcoholverkoop aan minderjarigen. Ook gaan we het tekort aan kindercrèches te lijf.”

“Natuurlijk steun ik Poetin. Wat is het alternatief? Je moet er toch niet aan denken dat Vladimir Zjirinovski (de Russische Filip Dewinter, red) aan de macht komt?”

“We staan wel open voor andersdenkenden. Politiek is zo moeilijk. Bij Nasji weten we ook niet alles. Op onze

kampen zijn er spelletjes en debatten. Zonder beledigingen. We ondersteunen de dialoog. Hoewel, ik ben eens bij de oppositiemensen van Strategie 31 (een protestbeweging van ontevreden burgers, red.) geweest: alleen maar zat-lappen. Daar was moeilijk mee te praten.”

“En die omstrede acties, tja. Ie-

“We geven gratis bloed”

dereen maakt fouten en niet alles is goed te praten. Maar onze bedoelingen zijn goed. Alleen, sommigen verwarren goed en fout. Het is ook een beetje wat journalisten willen zien. Nu goed, ik ben zelf ook journaliste. Ik mag ook graag wat kleuren, maar velen kennen hun grenzen niet.”

Is Katja als journalist in Rusland niet bang? “Ja. Ik ben wel eens bedreigd. Dan gaat de telefoon: “Nog één keer en we doen je wat.” Daarna volgt wat ongecensureerd taalgebruik en wordt er afgelegd. Eerst ben je bang, maar binnen een week ga je toch weer verder.”

(MS)

China's scramble for Africa

China lonkt naar Afrika's rijkdommen en economische mogelijkheden. Het is een verhaal dat al veel wind gevangen heeft in de grote pers. Nu blijkt uit recent via WikiLeaks gelekte geheime documenten dat onder meer de Verenigde Staten dat met groeiende bezorgdheid gade slaan.

KAREL TAFFLIJN |

De gelekte documenten op de klokkenluiderssite laten een China zien dat, zonder veel scrupules, samenwerkt met de meest corrupte regimes in Afrika om economische banden te smeden en zijn invloed op het continent uit te breiden. China geeft niet om de interne politiek van de landen waar het zaken doet en ook niet om de toepassing van de mensenrechten daar. Bij de jacht naar natuurlijke rijkdommen, kijkt China evenmin naar de gevolgen voor het milieu, waar de

lokale bevolking meestal de dupe van wordt. Een bron omschrijft China als “een erg agressieve en schadelijke economische partner, zonder enige moraal.”

Zo is er sprake van Chinese investeerders in onder meer Kenia die smeergeld gaven in ruil voor contracten voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen. Ook voorziet China militaire ondersteuning of hulp aan de Keniaanse inlichtingendienst. Chinese aannemers doen infrastructuurwerken in Kenia maar ook in Congo: landen waar het wegnen in een belabberde staat verkeert, of in het geval van

Congo onbestaande is.

Toen koning Albert in juni naar Kinshasa trok voor de viering van 50 jaar Congolese onafhankelijkheid, werd hij de stad binnengereden over een biljartgladde asfaltbaan aangelegd door Chinese arbeiders.

Arbeiders die, achter de Congolese militairen, meeliepen in het grote defilé.

WEDLOOP?

Het mag duidelijk wezen: China wil wat. De nietsontziende, agressieve kapitalistische manier waarop ze de Afrikaanse markt wil overnemen is frappant. Het doet ook twijfel ontstaan over de politiek van de

Europese Unie inzake mensenrechten, bijvoorbeeld de koppeling ervan aan economische samenwerkingsverdragen. Westerse landen dringen dikwijls bij hun economische partners aan op goed intern bestuur, waaronder de toepassing

Albert II op Chinees asfalt

van mensenrechten. Iets waar China vooralsnog geen last van heeft.

Door zijn koloniaal verleden blijft Europa kijken naar Afrika als was het zijn eigen achtertuin, terwijl China er met zowat alle rijkdommen aan de haal gaat. Samen met de Verenigde Staten dreigt de Europese Unie — nog steeds, en in die volgorde, de

voornaamste handelspartners van de Afrikaanse landen — *high and dry* achter te blijven. Het werpt de vraag op of er een economische wedloop aan de gang is in Afrika — en zo ja — of het Westen daarin achterwege

moet blijven. Hoe kan Afrika anders een kans maken ooit uit de bestuurlijke chaos en corruptie te raken, met een economische partner als China, die niets geeft om mensenrechten of democratie? Want uiteraard doen straatarme ontwikkelingslanden graag zaken met een investeerder, wanneer dat welvaartsstijging met zich mee kan brengen.

Veto op visite (2) | Europa, je achtertuin

Als gerenommeerd persorgaan dienen wij geheel neutraal te blijven en zult u ons dus ook nooit op blijken van enige politieke sympathie kunnen betrappen. Een educatief verantwoord retourtje Straatsburg slaat echter geen normaal gezond mens af. Zeker niet in het gezelschap van een hoop jolige jongeren. Onze bestaansreden schuilt in het verlichten van de zeden der studenten, dus berichten wij plichtsgetrouw over de betere tripjes vanuit het Leuvense.

CEDRIC HAUBEN |

We hebben een hekel aan de economische plannen van Verhofstadt, de groenen kunnen de boom in met hun windmolens en mensen die nog openlijk voor hun geloof uitkomen zou de toegang tot het parlement moeten worden ontzegd. Wij zijn zo'n zeldzaam onbeïnvloedbaar orgaan dat maar wat graag elke politieke stroming hoont, afkraakt of bij voorbaat ver-

werpt. Maar als de sossen eens een plezant idee hebben waarop wij worden uitgenodigd om er ons licht over te laten schijnen, dan voegen we ons ook met genoeg van hen.

Een tof idee van de socialisten: *contradictio in terminis*, zegt u? Welnee! Wij vergezellen een vijftigtal studenten op een schoolreis zoals we ze nog niet vaak hebben meegemaakt. Bezieler van dit folietje was Europarlementariër Said El Khadraoui (sp.a).

"Elk lid van het Europees Parlement krijgt jaarlijks de kans om een aantal mensen op bezoek te laten komen in Straatsburg om zo nader kennis te maken met de Europese politiek," zegt Lalynn Wadera, medewerkster van El Khadraoui en begenadigd reisleidster. "De groep bestaat uit 25 Vlaamse studenten en 25 Erasmusstudenten, een erg diverse samenstelling, dus."

KLEINSTE KLOOF

Op het programma staat onder meer een confronterend bezoek aan concentratiekamp Struthof, om ons nog eens levendig te herinneren aan de bestaansredenen van de EU. Als compensatie wordt er natuurlijk voorzien in voldoende afwisseling en leren we levenslessen bij de vleet. Een bezoek aan het Europees parlement vormt de apotheose van deze driedaagse. Eerst volgen we vanop de publieksbanken de plenaire zitting, waar een bespreking doorgaat over de uitbreiding van strafwetgeving inzake mensenhandel. Als u uw vriendin nog wil verpatzen,

In een vlotte uiteenzetting tijdens de middagpauze krijgt iedereen na een korte toelichting uitvoerig de kans vragen te stellen aan El Khadraoui, die duidelijk een voorliefde uitdraagt voor zijn werkgever. "Het is perfect mogelijk Vlaming, Belg en Europeaan tegelijkertijd te zijn. Dat is iets wat we snel zullen moeten leren." Het is een unieke kans om in debat te treden. Kleiner kan de kloof tussen politici en studenten onmogelijk worden.

NAVELSTAARDERIJ

Achteraf blikt El Khadraoui tevreden terug. "Door deze reis te organiseren, proberen we jongeren zo veel mogelijk in contact te laten komen met de diversiteit van Europa. Zij moeten beseffen dat alle grote problemen van morgen op supranationaal niveau opgelost zullen moeten worden en dat we dus de handen in elkaar moeten slaan. De klassieke wijsheid "eendracht maakt macht" geldt vandaag meer dan ooit. Van onder de kerktoeren gaan we de huidige stormen niet doen

"Meer dan ooit maakt eendracht macht"

maak er dan snel werk van. Want hier gaan de zaken aan een ijl tempo, zo blijkt.

"Een wet kan hier in zes maanden tot stand komen," horen we in de wandelgangen van meneer El Khadraoui himself. "Voor complexe dossiers kan die termijn natuurlijk oplopen," voegt hij er eerlijkheidshalve aan toe. Hijzelf werd als lid van de commissie Transport aangesteld als rapporteur in het Wegenvignettodossier.

luwen."

En die boodschap leek over te komen. De mix van mensen over heel de wereld zorgde voor een erg internationaal geladen sfeer. "Ook probeer ik iedereen te overtuigen van het belang van Erasmus, want dat blijft de beste remedie tegen navelstaarderij. Het is een absolute must geworden!"

Wij nemen zo'n raad maar wat graag ter harte. *Allons-y!*

PERFOTO

Heroriëntering | Het corrigerende kompas

Momenteel organiseert de Dienst Studietoeladings workshops rond heroriëntering. Is daar nood aan? Het aloude zeer van het leerkrediet, maar ook vroege confrontaties met proefexamens en tegenvallende verwachtingen over studierichtingen drijven heel wat studenten reeds voor de examens tot twijfels. "Blijf ik dit doen of wachten er mij andere horizonten?" is een vraag die steeds vaker rijst.

PIETER HAECK |

Heroriëntering kan op twee verschillende niveaus gebeuren. Eerst en vooral is er een grote groep van mensen die zich heroriënteert binnen zijn faculteit. Zij stellen vast dat hun huidige richting hen niet volledig past en zoeken hun heil in een aanverwante richting.

Een tweede groep mensen maakt echter een universiteitsbrede keuze en kiest een totaal andere richting. In die groep zitten ook mensen die helemaal andere horizonten willen opzoeken.

Jan Herpelinck, verantwoordelijke van de dienst Studietoeladings: "Er zijn heel wat mensen die van de universiteit willen overschakelen naar de hogeschool. Zij krijgen bij ons ondersteuning. Daar blijft het niet bij. Zo organiseert Groep T in het begin van het tweede semester speciale practica voor mensen die overkomen vanuit de richting Burgerlijk

verwacht hadden. "Wij proberen die mensen op te vangen met een gesprek over hun interesses en capaciteiten en hen op die manier een nieuwe richting uit te sturen," aldus Herpelinck.

TWIJFELS

Naast tegenvallende verwachtingen zorgt ook een heel aantal andere factoren ervoor dat studenten vroeger heroriënteren. Zo zijn er die verduvelde proefexamens, van wie het uiteraard de taak is om aan de studenten een beeld te geven van wat het in januari zal zijn. Herpelinck: "Op dat moment kunnen we proberen om een aantal zaken bij te sturen en eventueel neemt de student dan de beslissing om toch te veranderen."

Ook het leerkrediet blijkt er voor iets tussen te zitten. Omdat de studenten in dat systeem maar een zeer karig beladen en dus zeer waardevol rugzakje met studiepunten be-

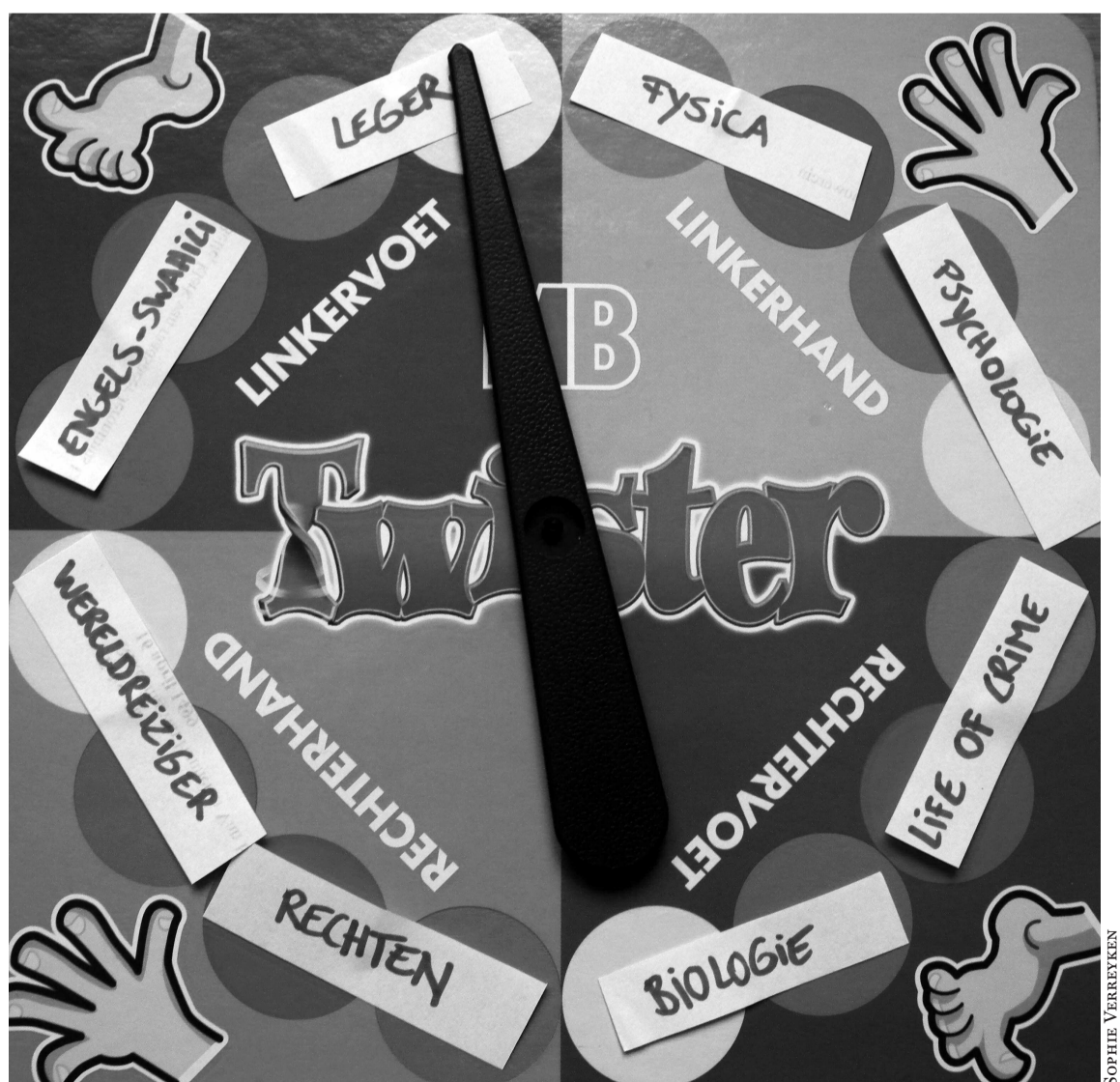
worden gerustgesteld. In een tweede ronde krijgen de studenten gedifferentieerde opdrachten op hun eigen maat.

worden gerustgesteld. In een tweede ronde krijgen de studenten gedifferentieerde opdrachten op hun eigen maat.

Toch moet worden opgemerkt dat heroriëntering vaak start in de faculteiten. Ook de monitoraten spelen daar een rol. Zij staan dicht bij de student en moeten het snelst de

problemen of twijfels opmerken en kunnen dan in de eerste plaats polsen of de student zich niet aangesproken voelt door een aanverwante richting uit de eigen faculteit.

Ook in februari zijn er nog heroriënteringworkshops. www.kuleuven.be/studietoeladings

SOPHIE VERREKEN

"Een toestroom van studenten met twijfels"

Ingenieur."

De instroom van twijfelenden blijkt al zeer vroeg op gang te komen. Al na enkele weken komen er bij Studietoeladings heel wat mensen over de vloer van wie de richting toch niet helemaal blijkt te zijn wat ze er van

zit, is het belang van tijdig heroriënteren meer dan ooit daar. Omdat de toestroom van studenten met twijfels toch wel reëel is, probeert de dienst studietoeladings tegenwoordig collectief iets aan de problematiek te doen.

Zelf vuurwerk maken?

Iedereen weet wat vuurwerk is. Iedereen weet wat vuurwerk doet. Maar weet iemand hoe vuurwerk gemaakt wordt? Wij niet, maar tegen oudjaar zouden we het graag weten. Avontuurlijk als we zijn trokken we op onderzoek om na te gaan of u het thuis ook zelf eens kunt proberen.

FRANK PIETERMAAT |

Vol nieuwsgierigheid staken wij ons licht op bij het departement Chemie waar professor Luc Van Meervelt ons van tekst en uitleg voorzag. "Zelf vuurwerk maken is absoluut niet gemakkelijk, het is echt specialistenwerk. Net zoals een expert een parfum samenstelt door verschillende aromastoffen te mengen, moet de vuurwerkexpert de correcte samenstelling uittesten om de gewenste effecten te bekomen."

"Om de vuurpijl in de lucht te krijgen heb je ten eerste brandstof nodig, normaal gezien buskruit. Dat is een mengsel van zwavelpoeder, houtskool en salpeter of kaliumnitraat. Bij verbranding van dat mengsel wordt het omgezet in een aantal gassen dat de vuurpijl de lucht doen ingaan. Verbranden betekent dat een stof reageert met zuurstofgas."

"Om de verbranding beter te doen gaan, wordt een extra zuurstofbron toegevoegd aan het buskruit, namelijk het kaliumnitraat dat bij ontbinding zuurstofgas geeft. Afhankelijk van de exacte samenstelling van het buskruit, kan er zich ook een hevige rook ontwikkelen, meestal van kaliumsulfide."

ONMOGELIJK

De hoop om zelf vuurwerk te maken smelt als sneeuw voor de zon. Zo vervolgt de professor: "Eens de vuurpijl afgevuurd is door het verbranden van het buskruit, bereikt het vuur-

front het volgende compartiment van de vuurpijl. Dat compartiment zorgt voor de mooie kleuren. En daar komt het vakmanschap van de vuurwerkmaker op de propen."

"Het compartiment bestaat uit verschillende laagjes of sassen van anorganische zouten. Afhankelijk van de atoomsoorten in die zouten, verschijnen bij verbranding bepaalde kleuren. Zijn bijvoorbeeld natriumionen aanwezig, dan krijg je een mooie oranje kleur. Bij koperionen is die groenachtig, bij strontiumionen fel rood enzovoort. Je kan verder nog metalen toevoegen zoals magnesium of ijzer die hevige lichtflitsen veroorzaken bij verbranding bij hoge temperatuur, ongeveer 3000 graden."

Vuurwerk maken is blijkbaar niet alleen moeilijk, het is ook aartsgevaarlijk: "Laat vuurwerk maken over aan experts, je werkt immers met explosieven zoals buskruit en perchloraten waarvoor zelfs in laboratoria speciale vergunningen noodzakelijk zijn."

TOPOLINO

Het is duidelijk dat we niet over de nodige expertise beschikken om zelf vuurwerk te maken. Daarom trekken we naar Topolino, een winkel in de Parijsstraat waar je niet alleen allerhande feestartikelen kan kopen, maar ook terecht kan voor vuurwerk. En dat aan een redelijk prijsje, variërend van 4 tot 42 euro.

CEURT-JAN EERDEKENS

Een vergunning verkrijgen voor de verkoop van vuurwerk is geen sinecure. Zo werd laatst beslist geen vergunning te geven aan de Lidlvestiging in Leuven. Ook bij Topolino

klers beschikken indien er brand zou uitbreken — al is dat zeer uitzonderlijk. En ook de buurtbewoners worden op voorhand gewaarschuwd."

"Laat vuurwerk maken over aan experts"

hebben ze de nodige voorzorgen moeten nemen: "Het vuurwerk moet opgeslagen liggen in een aparte bunker. In onze bunker is er plaats voor 25 kilogram vuurwerk."

Daarnaast moet het beveiligd zijn met een alarmsysteem en moet je ook over sprin-

Indien u dus beslist wat vuurwerk af te steken, koop het dan gewoon. Nog enkele tips nodig? Richt vuurwerk nooit op mensen, dieren of brandbare materialen, draag een vuurwerkbril en steek het vuurwerk niet af vanuit de hand. *Good luck with that.*

StampMedia

Jongeren en media, ze willen niet altijd samengaan. Vaak worden jonge mensen negatief geportretteerd in de pers. StampMedia, een persagentschap door jongeren, wil dat tegengaan. Hoofdredacteur Koen Stuyck legt uit.

MARGOT HOLLEVOET |

Veto: *Wat is de missie van StampMedia?*
Koen Stuyck: «We hebben eigenlijk drie grote doelen. Ten eerste willen wij jongeren een plaats geven waar ze op een veilige wijze aan hun media skills kunnen werken en dat op een professionele manier. De bedoeling is dat jongeren media maken die in de mainstreammedia terecht kunnen komen. Daarvoor hebben ze professioneel materiaal en professionele begeleiding tot hun beschikking. Er wordt gefocust op vier verschillende media: audio, video, foto en tekst. Daarvoor

"Blondines en andere kansarmen zijn welkom"

hebben we dus al het nodige materiaal ter beschikking. Jongeren leren dat materiaal te gebruiken tijdens workshops, die door vakmensen gegeven worden. Alles wat gemaakt wordt, proberen wij ook door te geven aan de mainstreammedia. Wij zijn door de Vlaamse Vereniging van Journalisten erkend als persagentschap. Al onze berichten komen dus via het Belgische persbureau Belga terecht bij de reguliere media.»

«Een tweede doel is de portfoliowerking. Jongeren kunnen artikels, die altijd onder hun naam gepubliceerd worden, verzamelen. Zo ziet een latere

werkgever dat de jongere wel degelijk ervaring heeft met het maken van media. Als laatste proberen we het beeld van jongeren in de media bij te werken, vaak is dat negatief en gaat het over jongeren hun hoofd heen. Wij bieden jongeren de kans om een kwalitatief wederwoord te geven.»

COMPLEMENTAIR

Veto: *Wie is er welkom bij StampMedia?*

Stuyck: «Iedereen van 16 tot 26 jaar. Dat is werkelijk ons enige criterium. Blond, bruin, kansarm, met een ander kleurtje: iedereen is welkom. We hebben onze redactie in Antwerpen en sinds kort ook een tje in Genk. Daardoor ligt ons zwaartepunt wel in Antwerpen, zowel op vlak van medewerkers als op vlak van media-inhoud. Maar we hebben ook algemene onderwerpen, vanuit de blik van de jongere.»

Veto: *Jullie werken samen met enkele andere magazines. Hoe gaat dat precies in zijn werk?*

Stuyck: «Wij hebben een samenwerkingsverband met *MO*magazine*, *Apache* en *rekto:verso*. We nemen regelmatig artikels van elkaar over. Dat maakt ons heel complementair. *Apache* richt zich op onderzoeksjournalistiek, *MO** op het buitenland en *rekto:verso* vooral op cultuur. Wij vullen hen aan met onze kijk op de wereld door jongeren. Op die manier kunnen wij ook meer mensen bereiken, ook via de mainstreammedia. Want het is uiteindelijk toch de bedoeling om de kijk van de volwassene op jongeren bij te werken. Daarom mag het niet in de kring van de jongeren blijven hangen. Op een dik jaar tijd zijn er ongeveer 700 berichten geschreven, met een genuanceerder beeld dan in de mainstreammedia. We durven denken dat dat een verschil maakt.»

De allerslimste mens | 2010 in vijf trefwoorden

Terwijl heel Vlaanderen weer heerlijk onderwetse familieavonden beleeft voor de televisie met "De Allerslimste Mens ter Wereld" trotseren wij buiten de eindejaarskoude. Wat Erik Van Looy kan, kunnen wij ook: vijf trefwoorden over 2010, a.u.b?

LIZE VANDERSTEEGEN |

Twitter pakte afgelopen week al uit met een eigen genetwerkte lijst van meest besproken onderwerpen van het afgelopen jaar. Het olielek in de Golf van Mexico stond bovenaan, gevolgd door het WK Voetbal en zijn vuvuzela's, de iPad en Harry Potter. De meningen waren verdeeld; de thema's bleken toch niet zo representatief te zijn voor de man in de straat en er werd zelfs beweerd dat de grote bazen van Twitter de lijst hadden gecensureerd.

"Dat WikiLeaks niet in de top tien staat, is daar het ultieme bewijs voor," meent masterstudent informatica Nathan. "Hoevel het een recent nieuwsitem is, kan het 2010 goed samenvatten op het gebied van politiek. Ik heb het gevoel gekregen dat datgene waarmee de overheid bezig is, steeds meer buiten onze eigen leefwereld staat."

Aan politieke trefwoorden geen gebrek. Zowat alle ondervraagden gaven de onderhandelingscrisis als kernwoord. Sommigen zien het echter iets rooskleuriger en vermelden alleen de verkiezingsoverwinning van N-VA-frontman Bart de Wever.

Andere echt Belgische onderwerpen die de revue passeerden, waren de parachutemoord en het kindermisbruik in de Kerk. Daarover is ongetwijfeld al genoeg inkt gevloeid, maar het is nu eenmaal ook representatief voor het afgelopen jaar. Zelfs de website van het Amerikaanse *Time* nam deze gebeurtenissen op in zijn jaaroverzicht.

KERSTMARKT

"Mag het ook ietsje meer zijn?" hoorden wij vaak wanneer we onschuldige kerstmarktbezoekers onderwierpen aan onze vraag. Het jaar in vijf woorden samenvatten blijkt geen sinecure en van al dat luisteren kregen wij dorst. We begaven ons naar het jeneverkraam waar we Stijn aantroffen, een man met een mening: "De iPad zou volgens velen de technologische revolutie van 2010 zijn. In mijn ogen is het enkel een goed verkocht s t u k j e speelgoed met als belangrijkste functie, het boosten van het imago van de gebruiker. Ik beschouw het als het nerdequivalent van de sportwagen bij mannen op middelbare leeftijd."

Andere tooghangers hielpen Stijn bij het aanvullen van de trefwoorden: "Vergeet de natuurrampen niet. De aardbeving in Haïti, de aswolken van de Eyjafjallajökull, het BP-olielek, de overstromingen in Pakistan..." Een enkele Nederlander brulde "Oranje boven", verwijzend naar de Nederlandse finaleplaats op het WK. Chilenen kwamen wij niet tegen op het Ladeuzeplein, maar zij hadden ongetwijfeld nog het mijnongeluk aan ons lijstje toegevoegd.

De laatste halte die we voor onze rondvraag hadden gepland, was het huisje van de Kerstman. Die was echter binnen al druk aan het Twitteren met zijn Laplandse vrienden, zodat we sneeuwsgevijs moesten afdruppen richting kot. Als we snel waren, konden we misschien nog het finalespel van *De Allerslimste Mens* meepikken.

Wijsheden aan het jeneverkraam

De kerstwensen van...

VLAAMS MINISTER-PRESIDENT KRIS PEETERS (CD&V)

Het lijkt triviaal, maar allereerst wens ik de studenten en het universiteitspersoneel een goede gezondheid in 2011 en heel veel geluk in hun persoonlijk leven. Daarnaast wens ik dat 2011 de kracht en inspiratie biedt om creativiteit, ondernemerszin en doorzettingsvermogen verder te ontwikkelen in functie van de eigen doelstellingen en de bijdrage die geleverd kan worden aan een welvarend Vlaanderen. Ik wens voldoende durf en moed om net een stap verder te gaan. Ik wens een flinke dosis passie voor de studenten, het universiteitspersoneel en de universiteit an sich, want enkel zo wordt excellentie bereikt.

PS-VOORZITTER ELIO DI RUPO

A tous les étudiants de la K.U.Leuven, je souhaite une année pleine de succès et de projets enthousiasmants. Parmi ces projets, celui de construire ensemble une Belgique nouvelle où tous les talents, qu'ils soient flamands, bruxellois ou wallons, pourront s'épanouir harmonieusement. Meilleurs vœux pour 2011!

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN STEVEN VANACKERE (CD&V)

Als buitenlandminister wens ik de ganse academische gemeenschap van Leuven een 2011 vol ontmoetingen. Wees mentale wereldburgers. Reis, verken, spreek met wie niet op jou lijkt, ga op Erasmus, profiteer van Bologna en zorg dat de reputatie van ons land als kruispunt en Europese bruggenbouwer verder bewaarheid wordt. En maak volgend jaar nu eens echt werk van dat voornemen om een extra taal te leren!?

HET JOURNAALANKER WIM DE VILDER

Ik kan er moeilijk buiten: het klinkt misschien wat raar voor een kerstwens, maar ik hoop dat we een regering hebben voor de volgende zomer!

VVS-VOORZITTER TOM DEMEYER

Dat 2011 een goede hervorming van het hoger onderwijs mag brengen. Dat bij de integratie rekening gehouden wordt met de professionele opleidingen en dat de universiteiten zich niet blindstaren op de academische opleidingen.

De studenten wens ik een vruchtbaar 2011 met veel liefde. En ik hoop dat we een stap dichterbij komen bij een dynamische kennisregio.

K.U.LEUVEN-RECTOR MARK WAER

Ontplooiing, warmte, solidariteit, wijsheid. Maak zelf uw keuze voor het nieuwe jaar. Op korte termijn mag er enige rust bij, gevolgd door een productieve blok. Voor daarna, en voor iedereen: minder gedoe, meer gedaan. Minder vergaderingen, meer gesprekken. Minder friends, meer vrienden. Minder meer, meer minder. Ik wens u een jaar toe dat veel te wensen overlaat. Om te blijven dromen.

STUDENTENINSPECTEUR NICK DE FLIK

De studenteninspecteur wenst jullie goede examens, een toffe overgang van oud naar nieuw en een overlastloos 2011.

STAL-VOORZITTER JELLE MAMPAEY

Een hoger onderwijs waar instellingen samenwerken, waar persoonlijke belangen opzij gezet kunnen worden, waar studenten kunnen doen waar ze goed in zijn, waar studentenraden samen opbouwen en waar creatieve ideeën alle kansen krijgen.

UW OUWE, GETROUWE VETO

Op 25 december van het jaar des Heeren 1100 werd Boudewijn van Boulougne, de broer van Godfried van Bouillon, tot koning van Jeruzalem gekroond. Nu, 910 jaar later, is Jeruzalem nog steeds de twistappel der volkeren en religies van over de hele wereld.

Op 25 december van het jaar des Heeren 1899 werd Humphrey Bogart geboren. Verschillende dames wereldwijd herdenken hem nog steeds met harteer.

Op 25 december van het jaar des Heeren 1963 stierf Tristan Tzara. Die Hongaarse schrijver lag aan de basis van het dadaïsme.

De enige mogelijk conclusie over 25 decemeber is: 't kan verkeren. Laat het niet aan uw hart komen. Doe eens gek. Zalig kerstfeest. Zotte fuif. Tot volgend jaar!

KERST IN LEUVEN

Door:
Gert-Jan Eerdekens
Christiaan Franz
Bas Van den Bogaert
Sophie Verreyken

David Shrigley

Ants are having sex in your beer

David Shrigley maakt tekeningen, cartoons, sculpturen, animatiefilms en doet dat met de nodige dosis droge humor. Zijn boeken dragen titels als "Who I am and what I want", "Ants are having sex in your beer" en "Drawings made whilst talking to idiots on phone". Deze ex-cartoonist van "The Guardian" hangt doorgaans rond in steden als Londen en New York, maar sinds donderdag ook gewoon in museum M.

CHARLOTTE DE KONINCK & LINDE SMEETS |

Veto: *Who are you and what do you want?*

David Shrigley: «Mijn naam is David en ik woon in Glasgow, Schotland. Ik wil graag dat de weersomstandigheden mij toelaten morgen op tijd naar huis terug te keren, omdat ik 's avonds ergens moet gaan d'ien.»

Veto: *Zou u tijdens dit interview iets kleins kunnen tekenen voor onze krant? We willen testen of het echt zo gemakkelijk tekenen is terwijl u met idioten praat.*

Shrigley: «Dat wil ik wel proberen, ja. (Het resultaat ziet u hiernaast, red.)»

Veto: *Meestal wordt u ondergebracht bij de outsider art vanwege uw bizarre humor en maatschappijkritiek. Beschouwt u zichzelf als een outsider?*

Shrigley: «Nee. Ik beschouw mezelf niet als een outsider: ik stel mijn

werk tentoon in musea en ik heb een kunstopleiding gevolgd. Ik denk dat ik dus meer een insider ben. Kunst is de taal die ik spreek en misschien klinkt dat gewoon al snel als een outsider.»

Veto: *U speelt een belangrijke rol in de Save The Arts Campagne, tegen de strenge bezuinigingen op cultuur*

in het Verenigd Koninkrijk. Bent u optimistisch?

Shrigley: «Je moet natuurlijk geloven dat het een verschil kan maken, anders heeft het geen zin je ergens voor in te spannen. De budgetten zijn ondertussen vastgelegd en het had erger kunnen aflopen voor de kunsten. Het is moeilijk te zeggen wat de campagne juist heeft opgele-

verd. Volgend jaar moeten er weer nieuwe budgetten worden opgesteld, dus wie weet. Misschien brengt dat beterschap.»

Veto: *Wat denkt u van de verhoogde entrance fees voor universiteitsstudenten?*

Shrigley: «Wel, dat is duidelijk geen goede zaak. Toen ik afstudeerde in 1991, deed het concept van de studentenlening net zijn intrede. Mijn hele onderwijsloopbaan kostte 9.000 pond, dat was relatief gezien toch een flinke som. Mijn vader had een degelijke job en mijn ouders hebben alles betaald omdat ze dat wilden. Maar toch was daar nog een flink deel subsidie bij. Ik voel me dus ongelooflijk bevoordeeld. In mijn jaar zaten elf studenten en we

meer betalen. Het zou toch niet mogen dat studenten afstuderen aan de kunstacademie met schulden.»

HUMOR

Veto: *Uw kunst is erg toegankelijk.*

“Ik betaal mijn huur niet met t-shirts”

hadden een werkruimte zo groot als deze zaal (Het forum van museum M, red.). Veel plaats. De laatste keren dat ik les ben gaan geven aan kunststudenten, zaten er veertig studenten in een klas, die maar half zo groot was. De tijd die aan elke student besteed kan worden daalt, de middelen worden ingeperkt, maar studenten moeten steeds

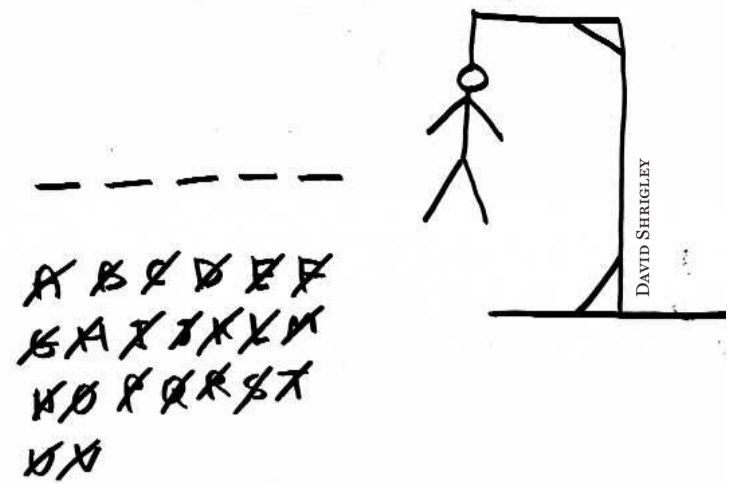
Leent ze zich daarom zo goed tot merchandising?

Shrigley: «Waarschijnlijk, maar zo goed verkoopt het toch niet hoor (lacht). Ik verkoop wel wat T-shirts en plectrums, maar het is niet dat ik daarmee mijn huur kan betalen. Ik denk dat het vooral mijn humor is die mensen aan mijn werk appreciëren. Mensen

houden van goede ideeën. Mijn werk bestaat voor 95% uit ideeën, voor 4% uit zweet en het overige percentage bestaat uit het afschuimen van het internet (lacht). Een echte vakman ben ik niet, de technieken die ik gebruik zijn eerder ruw. Wanneer ik voor kunststudenten moet spreken, benadruk ik altijd het belang van sterke ideeën. Vakmanschap is belangrijk, maar het is niet hetgeen dat het schoolgeld van je kinderen en je huur zal betalen.»

Veto: *Uw werk lijkt ons erg aantrekkelijk voor studenten. Probeer u hen af te schrikken door hen te vertellen dat mieren seks hebben in hun bier?*

Shrigley: (lacht) «Nee, dat probeer ik niet. Ik denk ook niet dat ze dat al te serieus zullen opvatten.»

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.NEWERKTVOORJEHEMERTDE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

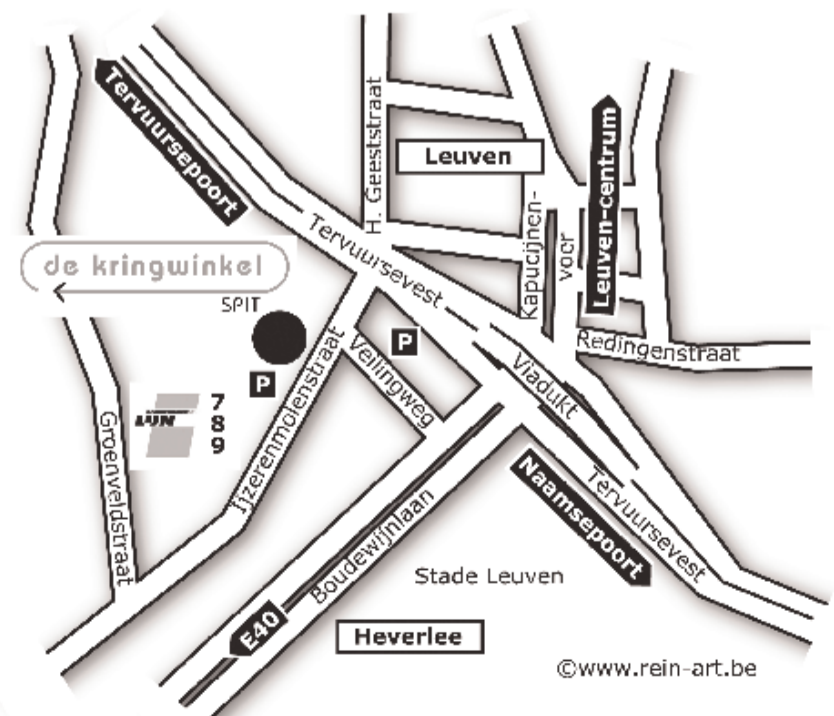
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

Arno | Een Brusselaar in Leuven

Over hoe we geen recensie wilden schrijven, maar het toch deden. Over hoe Arno vorige week woensdag in Het Depot speelde. Over hoe hij Brusselt. Over hoe hij een oude rot is en een linkse rakker.

SARAH VAN PEE |

Ten gevolge van wat busvertragingen waren we zaterdag gestrand in Geel. Achter een kop warme chocolademelk kortten we de tijd met *Een aangename postumiteit, brieven 1965-1997* van Herman de Coninck, in zo'n cafeetje voor gestrande reizigers als wij. In één van die brieven schreef Herman: "Vrouwen hebben meningen, en mannen, en kinderen. Met geen van de drie komen ze naar buiten. Ik denk dat een vrouw het vanzelfsprekend vindt dat ze een mening heeft, en even vanzelfsprekend dat ze die voor zichzelf houdt. Een man wil ermee naar buiten, nog voor hij goed weet wat hij denkt."

Nog maar net daarvoor had ik verkondigd dat ik geen enkele behoefte voel om recensies te schrijven, omdat ik geen enkele behoefte voel mijn mening aan anderen op te dringen. *Quod erat demonstrandum*. We zullen er tóch eentje schrijven omdat het ons zo lief gevraagd werd.

Arno dus. Hij beet de spits af met *Brussels*, waarmee hij het publiek opwarmde als een kat voor de kachel. Het catchy melodietje galmde nog tot de volgende ochtend na in ons hoofd. Meteen zette hij zijn eigenheid in de schijnwerpers. Arno Brusselt als we zijn recente plaat *Brusseld* mogen geloven. Onze multiculturele hoofdstad en haar talen bruisen door zijn bloed.

ARABISCH TIMBRE

Door het aantrekken van een Marokkaanse achtergrondzangeres bracht hij een Arabisch timbre binnen in zijn muziek. Vooral in *Watch out boy*, waar zij in de schijnwerpers stond, bracht ze onvermoede mogelijkheden naar boven.

Arno is een linkse rakker, zo bleek uit zijn bindteksten. "Bart De Wever is de grootste asshole die er bestaat." Hij riep ook op tot actie: "We zijn allemaal aan het slapen, en ondertussen gaat het land naar de verdoemenis." Daaraan koppelde hij een cover van Bob Marleys *Get up, stand up*.

Lola, etc droeg hij op aan zijn grootmoeder. Ze was pianiste, maar kon net als Beethoven de piano niet zien — door haar *dikke tetten*. Het nummer was een van de hoogtepunten van het concert. Een verstillend en doorleefd lied dat verscheidene minuten duurde, maar bleef boeien.

VERWEERD

Langzaamaan wordt Arno een oude knar. Die ouderdom brengt met zich mee dat hij een ervaren rot in het vak is. En dat merk je. Het concert zat perfect in elkaar. Ruigere nummers wisselden af met verstillende liedjes en exotisch aandoende melodietjes. Bovendien heeft hij drie vrachtwagens vol podiumprésence en zelfzekerheid.

In de tweede helft van het optreden speelde hij enkele klassiekers die de oogjes van het publiek deden blinken. *Oh la la la* en *Putain putain* blijven werken. *Les yeux de ma mère* deed ons ontroerd luisteren. Ten slotte liet hij ons wiegend achter met *Les filles du bord de mer*.

Over het algemeen was het een goed concert. Arno haalt altijd hetzelfde trucje boven, maar het is wel een leuk trucje.

CHRISTIAAN FRANZ

Sneak | Four Lions

De moslims zijn boos. Dat wisten wij al. Ze zijn dat wel vaker. Dat daar ook mee gelachen mag worden, wisten wij nog niet. Of deze komedie ook echt geslaagd is, daarover wordt grondig getwijfeld, Alhamdulillah.

ELISABETH DE SCHUTTER |

De Pakistaan Omar woont in een Engelse grootstad en is ontevreden over de behandeling van moslims in de wereld. Hij roept zijn vrienden op mee te doen met zijn plan: als *mujahedin* - een strijder in de *jihad*, de heilige oorlog - sterven voor hun geloof. Die vrienden getuigen echter van een karikaturale domheid. Waj kent het verschil niet tussen een kip en een konijn. Faisal slaagt erin zichzelf te laten ontploffen door over een schape te struikelen.

Omar en Waj zijn echter overtuigd van hun zaak: ze gaan op *training camp* in Pakistan. Daar worden ze al na 2 dagen buiten gegooid. Ze hebben, in plaats van het vijandelijke vliegtuig, per ongeluk een grote emir doodgeraketteerd. Terug in Engeland heeft Barry, een tot de islam bekeerde Brit, een prachtidée: de moskee opblazen. Zo wil hij de gematigde moslims extremiseren: *Allahu Akbar!* Dat ze op die manier hun eigen vrienden en familie opblazen, beseffen ze niet.

In discussies blijven de vrienden lang rond de pot draaien. De verstandige Omar heeft moeite om de extremistische Barry en domme Waj, Hasan en Faisal achter hem te krijgen. In hun blinde overtuiging proberen ze echte terroristentaal na te bootsen, doorspekt met islamitische termen. In combinatie met hun totale onwetendheid levert dit dat

soms wel goddelijke scènes op. Wij hebben een aantal keer luidop gelachen.

BBISMILLAH

De film haalt enkele clichés drastisch onderuit, bijvoorbeeld dat de inspiratie voor terreur uit de Koran komt. De Koran wordt nergens vermeld, en enkel Omar lijkt iets vaneen beetje Arabisch te spreken. De rest spreekt alleen Engels. Op deze die manier groeit er gestaag een gruwelijke ondertoon: de terreurplannen van deze op het eerste zicht normale moslims hebben amper iets met de islam te maken, wel met domme ontevredenheid. Dat wij Omars gezin als een toonbeeld van multiculturaliteit kunnen omschrijven, maakt de zaak enkel nog wranger.

Uiteindelijk heeft Omar een beter doelwit: de grote marathon in Londen. Ze schieten in actie en experimenteren met explosie-

ven op basis van bleekwater. Enkele mensen in de zaal bleven lachen, maar op het moment dat Faisal sterft, is deze film naar onze mening geen komedie meer. Bij het begin van de film hadden wij ook nooit gedacht dat het zo ver zou komen. Het is duidelijk dat de makers van de film het tot op het einde grappig bedoelen, maar hoofdpersonages die een voor een voor je neus sterven, vinden wij alerminst nog amusant.

STEEKKAART

Regie: Christopher Morris
Cast: Will Adamsdale, Nigel Lindsay & Riz Ahmed
Duur: 97 minuten
Release: 9 september 2010
Kort: Een moslimkomedie die gruwelijk afloopt.

Dit was 2010 volgens Luc Janssen

Het jaar is uitgeput. Het jaar hang in de touwen. Het jaar is ingedut. Het jaar moet afbouwen. Maar niet zonder grondig terug te blikken en te reflecteren, vinden ze bij 30CC.

GEERT JANSSEN |

Onder de vlag *Dit was 2010!* wordt deze week het aflopende jaar grondig geanalyseerd. Dinsdag de actualiteit, woensdag de muziek, donderdag het voetbal. Onze voorkeur gaat uit naar de middelste dag. Wij zijn een gewaardeerd popkenner in het diepst van onze gedachten.

Klasbakken als Alex Agnew en

voor een telefoontje!

Luc Janssen: «Er is zoveel in de muziek gebeurd dat je voor een representatief avondje een half jaar nodig zou hebben. Maar *Dit was 2010!* zal wel interessant worden.»

«De gasten spelen hetzij in hun eigen bezetting, hetzij begeleid door Jan Hautekiet en Patrick Riguelle. Ik zal ze interviewen en Alex Agnew zal er de nodige spitant-

voort naar wat er zit aan te komen. Maar als je wil, kijk ik wel even terug.»

«Ik ben zelf nogal een donker iemand dus ik vond *High Violet* van The National pure pop noir. Een donker pak chocolade hoewel het bleke jongens zijn. Ze stonden vorige zomer op het hoofdpodium van Pukkelpop. Dat is elk jaar een hoogtepunt voor mij, omdat ik er ook aan meewerk.»

«Tame Impala heeft met *Innerspeaker* een interessante plaat gemaakt. Een soort nieuwe

high rondlopen. Veel mensen grijpen tegenwoordig terug naar The Beatles om te herdenken dat John Lennon dertig jaar dood is. Ik heb daar weinig mee, geef mij maar Tame Impala, dat zijn de Beatles na een avondje kleurrijke paddestoelen.»

«De Leuvense plaat van het jaar, het mooiste dat op mijn radar verschenen is, was Isbells, de Belgische Elliot Smith.»

SNORREN

Veto: *Heeft u op Rock Werchter en Pukkelpop nog tijd om tussen het presenteren door optredens mee te pikken?*

Janssen: «Bands helemaal zien is er sowieso nooit bij. Verder is het heel nauwkeurig uitkiezen en plannen. Op Werchter valt het mee, er zijn minder bands en maar twee podia. Op Pukkelpop moet ik op voorhand een spoorboekje maken en mis ik toch nog treinen. Op Pukkelpop

zijn de afstanden groter en heb ik zeer ecologisch onverantwoord een scooter om van het ene podium naar het andere te snorren. Desondanks lukt het me nooit om alles te zien wat ik wil.»

Veto: *Wat verwacht u muzikaal van 2011?*

Janssen: «Als ik één tip mag geven: James Blake, een zeer gevoelig iemand. Een Britse producer en zanger met een heel bijzonder geluid. Niet te verwarren met de sonore irritatie van James Blunt. Blake maakt elektronica en dubstep, maar hij heeft een geweldige stem. Hij is net zoals Jamie Lidell begonnen als laptopartiest, maar wel een laptopartiest met wereldsongs. Hij klinkt net als Jamie heel soulvol. Je lezers moeten maar even het prachtige *Limit to your love* googelen. Ik kijk heel erg uit naar zijn debuut. Ik ben er zeker van dat hij op Pukkelpop zal staan.»

“The National: pure pop noir”

Tim Vanhamel komen met nobele onbekenden als Nona Mez de avond in vuur en vlam zetten. Ringmeester van dienst voor dit circus is Luc Janssen. Een telefoontje! Een telefoontje! Ons koninkrijk

te commentaar boven op gooien.»
Veto: *Bent u zelf een man van eindejaarslijstjes?*

Janssen: «Ik ben zelf niet iemand die de balans opmaakt aan het einde van het jaar. Ik kijk meestal

psychedelica overgoten met de elektronische trucs van vandaag. Ze komen dan nog uit Australië, een land waarvan je geen psychedelica verwacht. Hoewel die Aboriginals natuurlijk constant

De oogst van de seizoenen

Hé, Vetolezer! U die daar smullend van een bord vol-au-vent in Alma 1 door de cultuurkatern bladert. Zou u geen goed boek lezen in plaats van altijd maar dat studentenkrantje? Op de literaire avond "De oogst van de seizoenen" hebben we u alvast niet gezien. U gaat toch niet beweren dat de namen van Paul Mennes of Pjeroo Roobjee u onbekend in de oren klinken?

ALEXANDER CORNET |

Paul Mennes is wellicht de meest vermaarde van de twee, want hij is — het heeft geen zin het te ontkennen — de schrijver die je in de middelbare school leerde *fistfucken*. Iedereen deed het, *no big deal*. Wie zijn *Soap* gelezen heeft was op z'n minst nieuwsgierig. Maar dat is lang geleden en intussen is Mennes uit dat beklemmende sfeertje getreden. In *De oogst* sprak hij met gastheer Kurt Van Eeghem over zijn nieuwe boek, *Het konijn op de maan*.

Belangrijk om te weten, is dat Mennes voor het schrijven van dat boek naar Japan trok. De schrijver, die zeer teruggetrokken leeft, kreeg een reisbeurs en overwon zijn honkvastheid om naar het

land van zijn jeugddromen te trekken. "Al heel jong was ik gefascineerd door het contrast tussen mijn rustige geboortedorp en het gigantische mierennest dat Tokio is," zei hij. Zijn verblijf in Japan beviel hem zo goed dat hij er zou willen wonen. Maar anderzijds gaf hij te kennen dat hij zijn status als buitenstaander cultiveerde wanneer hij zich onder Japanners be-

gaf. En dat is ook het thema van zijn boek. Een westerling, Samuel Penn genaamd — let op het anagram! — begint een relatie met een Japans meisje, maar dat stuit op verzet van haar conservatieve

ouders, omdat Penn te westers is.

PARADIJSJE

Over naar de man die besloot dat Pjeroo Roobjee *catchier* klinkt dan Dirk De Vilder en zijn volk in een ruk door wilde laten verdwalen in een zelfontworpen taallabyrint.

Dat zit zo: Pjeroo Roobjee schrijft boeken waarin vorm en inhoud schaafteloos naast elkaar mogen staan. In zijn nieuwste, *Een mismaakt gouvernement*, vertelt de oude knar een verhaal in een verhaal in een verhaal, gewoon omdat hij dat kán. En dan krijg je een schrijver die gecompimenteerd is wanneer Kurt Van Eeghem zegt dat

Fistfucken met fascinerende mannen

hij bij het lezen vaak compleet het noorden kwijt was. "Je was in een klein paradijsje beland, Kurt."

Daar moest wel voorlezen van komen en dat deed Roobjee. Met luide, haast dreigende stem,

ANDREW SNOWBALL

braakte hij een woordenstroom waarvan de inhoud ons geheel

voerig, want ik kan niet onder woorden brengen wat daar in die ziel omgaat." De zaal lustte er wel pap van en tussen de bedrijven door werd er goed gelachen. Kan ook moeilijk anders als één enkele zin ruim tweehonderd (200!) woorden telt, en die erna slechts vijf.

Fascinerende man kortom, maar jammer dat zo weinig studenten voor dit soort avonden komen opdagen.

Druk in Leuven | Wat te doen in de blok?

Aan de vooravond van de blok heeft de gemiddelde student bijster weinig lichtpuntjes in het vooruitzicht. Staan ongetwijfeld aangekruist in uw voorts lege agenda: verplichte kerstsoups met jolige nonkels, het aftellen naar een nieuw jaar dat u zoals vanouds hoopvol tegemoet gaat om de volgende ochtend reeds gedesillusioneerd te ontwaken bij het aanhoren van Geert Hostes nieuwjaarsconference. Wilt u daarentegen 2010 in stijl afsluiten en 2011 op deftige wijze inzetten? Doe gewoon wat wij zeggen.

MARIJKE VAN GEEL |

Omdat u ongetwijfeld weet dat uw persoonlijke besommingen niets voorstellen in het licht der eeuwigheid, zakt u deze week nog af naar *Dit was 2010!*, het live jaaroverzicht van 30CC in de Stadsschouwburg. In diezelfde schouwburg kunt u begin januari — onder het motto "kijken naar dans is bijna zelf dansen" — zelf een ook beetje aan beweging doen met *En Attendant*, de nieuwste creatie van Anne Teresa De Keersmaeker.

Bent u wel fan van wat gedans hier en daar? Dan raden wij u het discozwemmen in Sportoase op vijf januari aan, net als het discoschaatsen elke vrijdagavond op de piste in suburb Haasrode. Wil u echter all the way gaan, dan is de Eindejaarscorrida op 26 december iets voor u. Vier of acht

kilometer lang de beentjes strekken en op majestueuze wijze op de Bondgenotenlaan finishen als was u Usain Bolt. De New York City Marathon is er niets tegen.

BLOKPAUZE

Al die inspanningen dienen natuurlijk om de mentale uitputtingsslag genaamd "blok" wat vlotter te laten verlopen. Dat blokken kan voor de rechtenstudent nu ook op extreem aangename wijze verlopen. Op 26 januari vindt in Bibliotheek Tweebronnen immers *Europese Grondwet in Verzen* plaats, het perfecte excuus om uw fluostiften even te ontvluchten. Diezelfde avond kunt u trouwens ook Gunter Lamoots *Rauwe Kloten* gaan kussen in de Minnepoort.

STUK blijft ondertussen door-draaien alsof ze nog nooit hebben

gehoord van een winterstop. Naast een uitgebreid dans- en theateraanbod, is er ook nog Cinema ZED, met onder andere de dinsdagse Sneak Preview. We vermelden ook nog blokUUR KULTUUR, gratis en voor niks in aula Pieter De Somer op 19 januari met deze keer comedy shorts.

BOEPPAUZE

Muzikaal steekt Het Depot in januari van wal met New Cool Collective & Jules Deelder — keywords jazz, rock 'n roll & poëzie — en Mauro & The Grooms — keywords seks, seks en seks. Museum M draait ook op volle toeren. Meer nog, u hoeft uw bureau niet eens te verlaten en kunt nu dankzij de fotowedstrijd virtueel door M wandelen tijdens een cultureel verantwoord blokpauze.

Indien u wél graag een frisse neus wil halen, dan zijn de alternatieven legio. Nog tot 9 januari kunt u uw innerlijk kind loslaten op de vintage kermisattracties in de binnenstad. Uw interne Felice kunt u dan weer loslaten tijdens de Leuven Countdown op de Oude Markt. Gratis boef is ten slotte te verkrijgen op de nieuwjaarsdrink, georganiseerd door Louis en zijn onderdanen op 8 januari.

Seks, seks & seks

MICHEL EYES

The Beatles

Here, there and everywhere

Een musical over de Britse goden, The Beatles, gezongen en gespeeld door Nederlanders. Het klinkt niet vanzelfsprekend, maar toch is het een degelijke combinatie.

JORIS HIMPENS |

Vorige donderdag stond de show *The Beatles — Here, there and everywhere* geprogrammeerd in de Leuvense Stadsschouwburg. Zeven jonge talenten onder leiding van oude knar, Han Römer, gaven een eigentijdse interpretatie van *hun* Beatles.

Aan de hand van het verhaal van een zekere Frank, een oude rocker, krijgen acht jongeren een andere kijk op het leven en de roem van de Britse rock-'n-rollband. Door de ogen van Frank krijg je een kijk op hoe de oude generatie the Fab Four beleefden, terwijl de jonge generatie haar moderne muzikale inbreng geeft.

Frank vertelt met enige weemoed dat het vroeger allemaal beter was, terwijl zijn tegenspeelster Julia met haar neus richting toekomst staat. De muziek wordt verzorgd door een vierkoppige liveband, met Isolde Lasoengewijs een vrouwelijke drummer.

VERKEERDE ADRES

Het stuk opent met een catchy cover van *Come together*. Wie een musical verwacht met grote hits, is aan het verkeerde adres komen kloppen. *Lucy in the sky with diamonds*, *Let it be* of *Yesterday* ontbraken op het appel. Passeerden wel de revue: relatief onbekende nummers als *A day in the life* en *Here, there and everywhere*.

Met afwisselende covers zit er veel variatie in

*Same music,
same spirit,
new generation*

het stuk en brengen de bijna-poëtische dialogen het juiste sfeerverhaal. De acteurs zitten boordevol energie en muziek, maar worden in evenwicht gebracht door de melancholische, niet-zingende hoofdrolspeler. Melancholie is duidelijk de grondtoon van het theaterstuk.

Niemand zit nog te wachten op weer een imitatie van The Beatles en dat wisten de makers ook. Ze brengen eigentijdse arrangementen, maar de dynamiek van Ringo en co zijn nog zichtbaar te merken. Maar we moeten ook niet overdrijven: niemand kan tippen aan *the real thing*. Maar *Here, there and everywhere* blijft een leuke en entertainende poging tot evenaring.

30CC | “Ambitieuzer dan het lijkt”

30CC, dat is toch dat oude gebouw op de Bondgenotenlaan? Guess again, bitches. De Schouwburg — zo heet dat oude gebouw — is maar een van de zes locaties waar 30CC, het Leuvense cultuurcentrum, programmeert. Onbekend maakt onbemind en wij zijn minnaars, geen vechtersbazen. Dus vroegen en kregen wij een blik achter de schermen. Chansard is onze middelnaam.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Danny Theuwis: «Ik doe sinds dit jaar de literatuurprogrammatie. Daarvoor heb ik in bibliotheek Tweebronnen gewerkt. Ik vorm binnen 30CC samen met Veerle een team. Dat wil zeggen dat wij naar elkaars programmatie kijken om waar mogelijk links te kunnen leggen.»

Veerle Van Schoelant: «Ik programmeer dans en theater. De samenwerking in teams is een gevolg van een reorganisatie. De bedoeling is dat we samen de programmatie in elkaar weven. Bij het toneelstuk *De man zonder eigenschappen* van het Toneelhuis deed Danny in de bibliotheek iets rond het boek.»

Veto: *De naam 30CC bestaat nog maar sinds 2005. Wat was er daarvoor?*

Theuwis: «Geen idee, ik was zelf geen 30CC-ganger.»

Van Schoelant: «Vroeger — en dan spreek ik over dertig jaar geleden — werd er enkel in de schouwburg geprogrammeerd. Nu zijn er nog vijf andere zalen, dat is een hele andere manier van denken.»

Theuwis: «De overkoepelende naam 30CC was nodig om de eenheid te benadrukken.»

Van Schoelant: «Je moet 30CC zien als een label, niet als een plek. We kunnen even goed op straat of — zoals met ons startfeest — in een voetbalstadion programmeren.»

Veto: *Is dat wel duidelijk voor het publiek?*

Theuwis: «Het is sowieso een werk van lange adem.»

Van Schoelant: «De verschillende plekken maken het bovendien moeilijker om te communiceren. STUK is daarin veel duidelijker. We proberen dat op te lossen door te spreken over 30CC-Minnepoort en 30CC-Wagenhuys. Toch heb ik soms het gevoel dat het label 30CC niet bij iedereen bekend is.»

CULTUURCENTRUM

Veto: *STUK is een kunstencentrum, 30CC een cultuurcentrum. Welk verschil levert dat concreet op in de werking?*

Van Schoelant: «Onze opdracht is: de burger voorzien van cultuur. Voor ieder wat wils, maar toch kwaliteit. Een cultuurcentrum heeft een veel bredere opdracht dan een kunstencentrum. Wij moeten Jeanine van 65 een fijne avond bezorgen, maar ook een groot gezin of jongeren. Wij moeten heel breed programmeren.»

Theuwis: «Wat niet wil zeggen dat wij plat op de buik gaan.»

Van Schoelant: «De bevolking van Leuven is nu eenmaal relatief hoog opgeleid. Wij moeten niet zoals in Aarschot of Tienen heel commerciële dingen programmeren. Onze zalen zitten sowieso redelijk vol. Toestanden als Els De Schepper komen er bij ons niet in.»

Theuwis: «Die huurt dan wel bij ons een zaal. Belle Perez, Will Tura en Bart Peeters staan altijd in de Schouwburg, maar dat wordt niet door ons geprogrammeerd.»

Van Schoelant: «Bij een festival rond schlagers moet dat zeker kunnen. Maar niet in de reguliere pro-

grammatie. Ik vergelijk ons graag met Woestijnvis. Zij bereiken een breed publiek, maar leveren toch kwaliteit af: *Man bijt hond*, *Van vlees en bloed*. Kwaliteit die veel mensen bereikt. Daar spiegel ik mij graag aan.»

Veto: *En lukt dat?*

Van Schoelant: «Er is altijd verbetering mogelijk.»

Veto: *Zoals?*

Theuwis: «We programmeren nu al scherper dan enkele jaren geleden. Ik krijg meer internationale schrijvers naar Leuven. Onze startdriedaagse was ook erg gedurfd dit jaar. Een voetbalstadion is geen voor de hand liggende locatie. We hebben twee werelden — cultuur en sport — samengebracht.»

Van Schoelant: «Een ander voorbeeld is ons Eigen Kweekproject. Daarin willen we zoekende, experimentele cultuurmakers uit Leuven een podium geven. Het gaat om theater- en dansvoorstellingen die achteraf uitgebreid besproken worden. Het resultaat geven we door aan de cultuurbeleidsmakers als een soort aanbevelingsbrief.»

BEDIENEN

Veto: *Voor veel studenten is 30CC na STUK en Het Depot de minder bekende derde hond in het kegelspel.*

Van Schoelant: «Dat is iets historisch. De Schouwburg had in het verleden weinig behoefte aan het studentenpubliek. Dat was geen prioriteit. Nu worden er meer inspanningen gedaan om hen ook te bedienen. We hebben daarin nog een lange weg te gaan. Bovendien willen we ook niet in het vaarwater van STUK en Het Depot komen.»

Theuwis: «Het is een en-venverhaal.»

Van Schoelant: «We moeten elkaar aanvullen. Onze comedyvoorstellingen trekken altijd veel studenten. Bij muziek is dat minder het geval en dat is jammer. Wij programmeren ook dingen als Daan en Dez Mona, die studenten wel zouden moeten aanspreken.»

Theuwis: «In de ideale wereld spreken wij het publiek van Het Depot aan en zij het onze.»

Van Schoelant: «Dubbelspel, onze samenwerking met STUK is ook gericht op studenten. STUK is gegroeid uit de studenten en heeft een grotere verantwoordelijkheid naar hen toe.»

Theuwis: «Wie voor het eerst in Leuven komt, denkt misschien dat STUK het centrum van de wereld is. “Waw, hier is een cinema! Waw, hier is een café!”»

Van Schoelant: «Wij hebben ook geen vaste foyer, geen gezellige plek om met vrienden af te spreken. Dat is een heel grote handicap. De foyer is ook maar open een uur voor en na de voorstelling.»

Theuwis: «’t Lijkt een detail, maar het maakt een wereld van verschil.»

BAS VAN DEN BOGAERT

Van Schoelant: «Uiteindelijk hebben wij een mooi gebouw. Het zou perfect een plek kunnen zijn waar de bomma's 's namiddags een stuk vlaai komen eten en waar de jongeren 's avonds een pint komen drinken.»

Theuwis: «Sfeer is daar heel belangrijk in. Je moet je welkom voelen. Daar is nog werk aan.»

Van Schoelant: «We hebben een bijzondere relatie mee hebben.»

Theuwis: «Een artistieke, inhoudelijke, verantwoorde relatie.»

Van Schoelant: «Daarnaast hebben we ook onze lastminutedeals waarbij studenten met een cultuurkaart tickets aan halve prijs kunnen kopen de week voor de voorstelling.»

Theuwis: «Dat is veel hoor, 50 procent korting.»

BRUISEN

Veto: *Volgens de website loopt 30CC “vooraan in het peloton van de Vlaamse cultuurhuizen.”*

Van Schoelant: «Steden als Gent en Antwerpen hebben een groter publiek en meer makers. Dat is wat een stad doet bruisen.»

Theuwis: «Leuven heeft dankzij de universiteit en de hogescholen een groot cultureel leven.»

Van Schoelant: «Ik vergelijk het graag met IJsland. Er woont maar 10.000 man in de hoofdstad Reykjavik. Een superkleine stad met eigenlijk maar een hoofd-

straat. Toch is het daar superdynamisch. Er is maar een theater-tje voor avant-garde en vernieuwing. Je ziet daar veel brol en veel kwaliteit. Maar je krijgt er het gevoel: hier gebeurt het. Het aantal inwoners is voor mij zeker geen argument om te zeggen dat Leuven op een lagere trede staat. Met een kleiner publiek kan je ook een *vibe* creëren.»

Theuwis: «Ik leg het niveau graag hoog, ook al wil dat zeggen dat we dat niveau niet altijd halen. Als je conservatief speelt dan klim je vanzelf minder hoog.»

Van Schoelant: «We zijn ambitieuzer dan het lijkt.»

Veto: *30CC heeft een bureaucratisch imago, hoeveel flexibiliteit geeft dat jullie?*

Theuwis: «Ik kan veel projecten opzetten in een soort eigen beheer. Voor literatuur ben ik eigenlijk het enige aanbod in Leuven. STUK doet dat niet. Ik heb genoeg vrijheid om projecten als Feest in de boekerij of Uitgelezen op te zetten.»

Van Schoelant: «Om zo'n grote machine draaiende te houden zijn er nu eenmaal regels nodig. Je kan dat bureaucratisch vinden, maar zonder gaat het niet. Het is onvermijdelijk dat er kleinburgerlijke toestanden ontstaan.»

“Wij programmeren geen platte commerciële dingen zoals in Aarschot”

Splinter | Hier ons bloed, wanneer ons stemrecht?

De knuppel ligt in het hoenderhok. Alleen slapen de kippen nog. De discussie over het kiessysteem aan de universiteit moet nog op gang komen — kijk maar naar de voorpagina — maar ik mag hopen dat het gaat stuiven. Tot dusver heeft de modale student *zero* inbreng in de verkiezing van de rector van zijn universiteit. Nu plaatst de Academische Raad, de universiteit zelf dus, de studentenvertegenwoordigers voor de keuze: algemeen stemrecht of behoud van de huidige getrapte verkiezingen.

De studentenvertegenwoordigers reageren weigerachtig op het voorstel. Gevraagd naar hun motivatie schermt het bestuur van LOKO met halve argumenten. De modale student zou geen interesse hebben voor het bestuur en dus ook geen geïnformeerde keuze maken. Zijn stem wordt op die manier onterecht afgedaan als een verloren stem.

ACHTERBAN

Het gaat hier wel degelijk om stemrecht en geen stemplicht. Als de student niet geïnteresseerd is, zal hij ook niet naar het stemhokje trekken. Is het niet de verantwoordelijkheid van de studentenraad om zijn achterban meer informatie te geven over de rectorandidaten?

Als er werkelijk algemeen stemrecht is, zullen de kandidaat-rectoren zelf ook moeite willen doen om zo veel mogelijk studenten te betrekken in de verkiezingen. Nu moeten ze enkel LOKO aan hun kant scharen. Die situatie leidt altijd tot machtsspelletjes.

Bij de laatste rectorverkiezingen probeerden de studentenvertegenwoordigers in blok te stemmen. Het overleg gebeurde in ge-

sloten Algemene Vergaderingen. De modale student mocht niet weten op wie zijn vertegenwoordigers zinnens waren te stemmen!

VOORSTEL

Toen hadden de studenten 120 stemmen op een totaal van 1500. Geen onbelangrijk percentage. Maar die macht bracht een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Twee jaar geleden bewees de studentenraad die niet te kunnen torsen. Als het over macht gaat, kibbelen de jongens en meisjes in de Algemene Vergadering zoals kinderen om een snoepje. Maakten die 120 stemmen wel iets uit toen de vertegenwoordigers na lange vergaderingen toch maar doodleuk besloten om verdeeld naar de stembus te trekken? Was

hun geïnformeerde stem zoveel meer waard dan uw opwelling van sympathie?

Als u zich wel zou informeren over de kandidaten, wat heeft u daar aan zonder stemrecht? Het voorstel om het stemrecht uit te breiden naar alle studenten en niet enkel de vertegenwoordigers is een perfecte gelegenheid om te beginnen met het interesseren van de studenten. Ten slotte is het ook een perfecte gelegenheid om van een tikkende tijdbom af te raken. Bij laatste rectorverkiezing heeft het stemrecht van de studentenraad hen enkel gezichtsverlies opgeleverd.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

“De jongens en meisjes in de Algemene Vergadering kibbelen zoals kinderen om een snoepje”

Lezersbrief

Reactie op de open brief van N-VA gemeenteraadslid Luk Bellens en Jong N-VA Leuven

Beste Luk Bellens,

Beste collega's van Jong N-VA Leuven,

Het is positief dat er opnieuw gedebatteerd wordt over het politiebeleid in Leuven. Dat op zich is al een verdienste van de betoging die op 7 december werd georganiseerd. Het was daarbij zeker niet onze bedoeling om overtredingen goed te praten. Wel stellen wij ons ernstige vragen bij het nut van het huidige repressieve beleid en zijn overtuigd dat een meer preventieve aanpak op termijn efficiëntere resultaten oplevert.

Al in 2008 werd een facebook-groep opgericht tegen de fameuze superbotes. Dat initiatief werd destijds ook ondersteund door Jong N-VA Leuven. Met verbazing stellen wij nu vast dat Jong N-VA van mening is veranderd en klaarblijkelijk geen graten meer ziet in een doorgedreven repressieve aanpak. Dat is jammer.

Wij — Animo, Comac, GrAS en LVSV — willen alvast blijvend de vinger aan de pols houden. Daarom werkten we gezamenlijk een platformtekst uit die verwoordt hoe wij denken dat het beter kan. Zo zorgt fietsen zonder licht inderdaad voor een gevaarlijke verkeerssituatie. Wie hier nu een eerste maal op betrapt wordt, krijgt zonder pardon een boete. Vaak heeft een student de middelen niet om te betalen en moeten ma of pa het geld ophoesten. Wat heeft de overtreder in kwestie dan bijgeleerd? Wij stellen voor dat wie niet in orde is met zijn fietsverlichting, de keuze wordt geboden tussen een proces-verbaal van waarschuwing of het aankopen van een verlichtingsset bij de politie zelf. Op die manier wordt het probleem daadwerkelijk verholpen. Dat idee haalden wij in Gent, waar de politie deze aanpak al langer hanteert. Waarom is wat mogelijk is in Gent, niet haalbaar in Leuven?

Wij zijn het eens dat er vanaf een tweede overtreding niet anders dan beboet kan worden, maar dan moet de sanctie wel steeds in proportie zijn met de gemaakte fout. Wij hebben ook sterke twijfels bij de Gemeentelijke Administratieve Sancties. Zij geven een te ruime sanctioneringsbevoegdheid aan gemeenten en bieden weinig garanties voor een eerlijk proces. Heel vaak zijn er alternatieve oplossingen.

Zo zorgt wildplassen voor heel wat overlast, maar zou makkelijk voorkomen kunnen worden indien men in hoge nood terecht kan in een openbaar toilet. Recent werd er wel een urilift geïnstalleerd in de Tiensestraat, maar daar mag het niet bij blijven. De belofte van het stadsbestuur om de openbare toiletvoorzieningen verder uit te breiden horen we al jaren. Ondertussen is er echter nog niet veel veranderd.

Redelijkheid en vastberadenheid zijn waardevolle eigenschappen waar niet alleen N-VA, maar ook wij voor opkomen. Onder redelijkheid verstaan wij dat in eerste instantie een beleid gevoerd wordt dat tracht te voorkomen in plaats van te bestraffen. Met vastberadenheid zullen wij onze visie blijven verdedigen en het stadsbestuur herinneren aan eerder gemaakte beloftes.

Wij promoten geenszins de onverantwoordelijkheid. Het is ook voor ons prioritaair dat studenten zich correct gedragen en bestaande regels en afspraken opvolgen. Wij beseffen dat inwoners en studenten elk een eigen levensstijl hebben en pleiten voor wederzijds respect tussen beide groepen. Enkel zo kan Leuven leefbaar blijven.

STEVEN DUCHATEAU, NAMENS ANIMO, COMAC, GRAS EN LVSV |

Zelf een mening te verkondigen?

Denkt u wel eens zo diep na dat uw kotgenoten u abusievelijk aanzien voor een Chileens mijnwerker? Peinst u over axioma's? Worstelt u met dogma's? Komt u tot inzichten, meningen, opinies?

Voelt u in uw weke onderbuik de drang die beestjes te delen met de mensheid of toch het Leuvense deel daarvan? Pak pen en papier, toetsenbord en beelscherm. Wikkel uw gedachten in woorden tot een tekst ontstaat.

In de ideale wereld is het resultaat een relevante, goed geschreven brok voer voor discussie. Mail het naar veto@veto.be en als God het wilt, staat u in het tweede semester op deze pagina te blinken.

Call us, we won't call you.

{ ITHAKA }
BEELDENE KUNSTENFESTIVAL

ZOEKT VRIJWILLIGERS

HEB JE IETS MET LEEGSTAANDE GEBOUWEN? NOSTALGIE? OF MET MODERNE KUNST? ZIM OM DE HANDEN UIT DE MOUWEN TE STEKEN? OF BRAINSTORMEN OVER DE INKLEDING VAN EEN KUNSTENFESTIVAL? OF TOCH MAAR LIEVER SNUFFELEN IN ARCHIEVEN? EEN CATALOGUS SAMENSTELLEN?

HET BEELDENE KUNSTENFESTIVAL ITHAKA ZOEKT VRIJWILLIGERS VOOR HAAR NOSTALGISCHE NEGENTIENDE EDITIE.

lets voor jou? Mail naar:
ithaka@loko.be of surf naar www.ithaka19.be

Veto trakteert

Hebben jullie een kerstboom op kot? Goed zo. Wij hebben enkele cadeautjes om eronder te leggen.

Omdat wij mensenvrienden zijn. Omdat we jullie graag zien. Omdat jullie ons week in, week uit trouw hebben gelezen.

Hout

Woensdag 22 december kan u in STUK Hout gaan hakken. Dit toneelstuk van het Toneelhuis naar een tekst van Abke Haring - een naam als van een tonijnvisser - kadert in Dubbelspel, de samenwerking tussen STUK en 30CC.

Veto geeft vijf duotickets weg. Mail als de gekken naar traktatie@veto.be. Prijsvraag: wat ruist er door het struikgewas?

NEW COOL COLLECTIVE & JULES DEELDER

Vrijdag 21 januari 2011 zal "Oranje Boven" de strijdkreet zijn in Het Depot. De gesofisticeerde jazzkatten van New Cool Collective komen samen met Jules Deelder, De Coolste Dichter Aller Tijden, uw hoofd en uw hart op stelten zetten.

Veto geeft drie duotickets weg. Mail naar traktatie@veto.be wie uw favoriete jazzzangeres is en waarom. Jazzzangeres is een mooi woord omdat er drie z'en achter elkaar inzitten.

MAURO & THE GROOMS

Mauro Pawlowski - Limburger, wereldburger alsmede gepatenteerd sekssymbool - zakt donderdag 27 januari af naar het Martelarenplein. Hij zal uw trommelvliezen geselen met gitaarklanken en uw gitaarvliezen met trommelklanken. De logica is ver te zoeken in het land van Mauro.

Veto geeft drie duotickets weg. Mail naar het bekende adres wat uw favoriete plaat van meneer Pawlowski is en misschien maken wij u wel gelukkig op deze *sad, sad planet*.

ALSKTOLF
Lefo

LEEF
GEVAARLIJK
LEES VETO

Parkinson & Alzheimer

door Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

C
U
L
K
A
L
C
U
L
K
A
L
C
U
L
K
A
L

DINSDAG 21/12

Bonobo + Jono McCleery
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Dit was 2010! actualiteit
terugblik — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)

WOENSDAG 22/12

Dit was 2010! muziek
terugblik — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)
Hout van Toneelhuis/Abke Haring

theater — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 23/12

Dit was 2010! voetbal
terugblik — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)

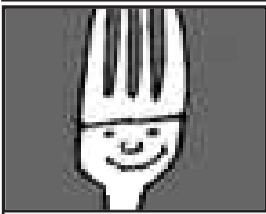
Hout van Toneelhuis/Abke Haring
theater — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

Monsoon van Arco Renz
dans — om 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

U heeft het ongetwijfeld al gemerkt. Ook cultureel is 2010 aan het eind van zijn Latijn.

Gelukkig heeft 2011 heel wat voor ons in petto. Tenminste: dat hopen we. Een mens weet nooit. En dan gaat Het Depot nog dicht ook!

We hebben opeens geen goesting meer in 2010. Laat ons gerust.

Menu van de week in Alma 1-2-3 20-24 December 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kerstsotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus boontjes in spek,appeltje m		5.00
Kerstsotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus boontjes,appeltje me	 A1+A2	5.00
Koninginnenhapje	A2+A3	3.50
Macaroni uit de oven, met ham en spinazie in kaassaus		2.60
Spaghetti bolognaise	A3	2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	4.60
Tofuballetjes, wokgroenten, zoet-zuur en gebakken rijst		4.10
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	A1+A3	4.60
Visfilet met mediterrane saus en broccoli	A1	5.00

woensdag

Kerstsotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus boontjes in spek,appeltje m		5.00
Kerstsotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus boontjes,appeltje me	 A1+A2	5.00
Kip Moambé		4.60
Koninginnenhapje	A1+A3	3.50
Pensen met appelmoes	A2+A3	2.60
Steak met groenten en saus	A3	5.00
Spaghetti bolognaise	A1	2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	4.60
Varkensgebraad met spruitjes en aardappelschijfjes		4.60
Vegetarische lasagne		4.10

donderdag

Kerstsotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus boontjes in spek,appeltje m		5.00
Kerstsotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus boontjes,appeltje me	 A1+A2	5.00
Braadworst met bloemkool in room	A1+A3	2.60
Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen		4.10
Entrecote uit de Auvergne met kruidenboter en slaatje		5.00
Koninginnenhapje	A2+A3	3.50
Spaghetti bolognaise	A2+A3	2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	4.60
Witloofgratin	A3	4.60

vrijdag

Kerstsotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus boontjes in spek,appeltje m	A1	5.00
Kerstsotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus boontjes,appeltje me	A1 	5.00
Kippenburger met erwtes		2.60
Koninginnenhapje		3.50
Schartongrolletjes met witloof en dillesaus en worteltjes		5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	4.60
Veggie uiburger met ratatouille in Napolitaanse saus		4.60

ALMA 2 gesloten

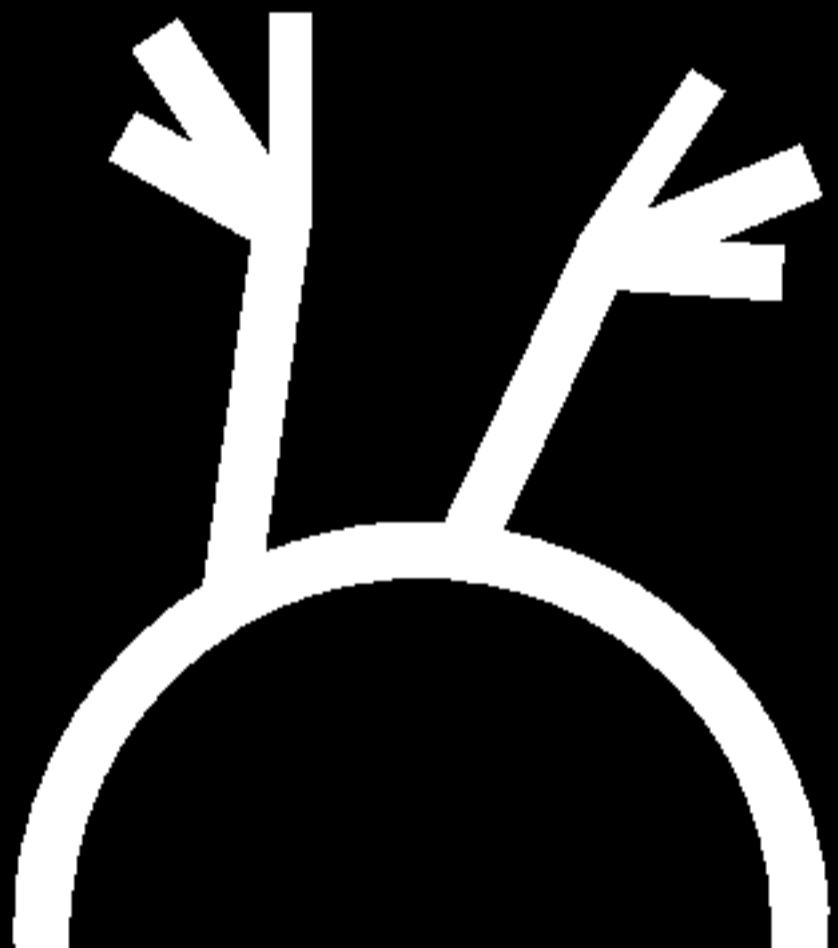
Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**,
Justus Lipsius en **Pauscollege**

(advertentie)

Studie in de penarie?

Start (opnieuw) in februari!

Meer info via
www.hubrussel.be/tweedestart

Valt de opleiding die je in het najaar koos, tegen?
Of ben je toen niet gestart met hoger onderwijs?

(Her)begin je opleiding in februari
bij de HUB en studeer:

Ergotherapie

 Medische Beeldvorming (UNIEK)

 Optiek & Optometrie (UNIEK)

 Verpleegkunde.

Kom in aanraking van onze vele leuke informatie tot januari.
Meer info via www.hubrussel.be/tweedestart.

KULEUGEN

Kerstwensen die het net niet haalden

Dear Friend,

Thank you for your message. On behalf of President Obama, we appreciate hearing from you. The President has promised the most transparent administration in history, and we are committed to listening to and responding to you.

The White House

Beste,

Ik heb uw e-mail goed ontvangen. Ik zal met mijn medewerkers uw bericht zo snel mogelijk bekijken en voor een antwoord zorgen.

Tot snel.
Met vriendelijke groet

Pascal Smet
Vlaams Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Geachte,

Ik dank u voor uw belangstelling voor het Koningshuis. Het spijt mij echter u te moeten teleurstellen daar het niet tot de geplogenheden van het Huis behoort dat Leden van de Koninklijke Familie deelnemen aan een dergelijk initiatief, hoe lovenswaardig dit ook weze.

Mag ik dan ook misschien zo vrij zijn u een tegenvoorstel te formuleren dat eventueel toch nog in zekere mate tegemoet zou kunnen komen aan uw verzuchtingen. Indien de mogelijkheid zou bestaan uw deadline vast te leggen op 24.12.2010 kunt u naar eigen goeddunken de volledige Kerstoespraak van de Koning of delen ervan opnemen in uw studenten-weekblad "Veto".

Ik dank u nogmaals van harte voor uw interesse en wens u het allerbeste met uw projecten.

Met vriendelijke groeten,

Pierre-Emmanuel De Bauw
Persadviseur Koninklijk Paleis

Ik heb geen inspiratie.

Dennis De Roover

Lezersbrieven die het net niet haalden

Postbodes moeten fietshelm dragen
Een pleidooi voor een autovrij Leuven

Vanaf 1 januari moeten alle postbodes een fietshelm dragen. DAT KAN NIET. DAT MAG NIET! Een schaamteloze stigmatisatie van de fietsende weggebruiker! De autogebruikers halen wederom hun slag thuis. Vanaf nu zullen alle postbodes met een felgekleurd mikpunt als een appelflap op hun hoofd moeten balanceren langs stedelijke bestratingen en zwemmend doorheen Kortrijkse modderstromen. Hordes postbodes zullen over de Vlaamse wegen fietsen als kegels in een kegelspel, klaar om hun ingewanden te zien uiteenspaten op de voorruit van woest aanstormende Opels, Volkswagens en andere Rolls Royces. De straten zullen bowlingbanen worden, onze wegen zullen veranderen in ondoorwaadbare modderstromen van blubberige postbode-ingewanden en verhakkelde ledematen. Wie zal nog rustig kunnen genieten van een ovenvers croissantje terwijl hij een platgereden linkeroot uit zijn kopje koffie vist. Wie zal 's ochtends nog ontspannen naar zijn werk kunnen wandelen wanneer hij steevast meegesleurd wordt door een woeste waterval van postbodebloed. Postbodes zullen niet meer zijn dan kegels op een bowlingbaan. Doelwitten die door een opvallend appelflapachtig hoofddekseel gemarkeerd worden, ter meerdere eer en glorie van de bloeddorstige autocultus. Steden zullen in een neerwaartse draaikolk van ingewanden, ledematen, hoofden, uitgestoken ogen en rondvliegende geslachtsorganen belanden. Niemand zal nog rustig over straat kunnen lopen. Is dat wat we willen? Zou het niet beter zijn de strijd aan te binden tegen die moordlustige gedochten op vier wielen, zou het niet zinvoller zijn hen te bannen van onze wegen? Wilt u niet dat uw teerbemide kindertjes gereduceerd worden tot verkrumelde Cent Wafers onder de wielen van koning auto? Laat uw stem dan horen voor een autovrij Leuven en pis eens tegen een klink.

Jelle Mampaey
Voorzitter Studentenraad Associatie Leuven

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - Nummer 07
Maandag 20 december 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "Meer sushi eten" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Thesis schrijven" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Pieter "Vermageren" Haeck, Sophie "Zusje meebrengen naar Veto" Verreyken, Jens "Juiste trui-maat kiezen" Cardinaels, Jelle "Haar laten knippen door Eline" Dehaen, Laurens "Vetobakjes bouwen" Cerulus, Eline "Meer boeken lezen" Van Eldere & Linde "Minder lomp worden" Smeets

Medewerkers deze week:

Alexander "Werk vinden" Cornet, Andrew "Opvrolijken" Snowball, Bas "Meer kaki kledij inslaan" Van den Bogaert, Cedric "Straatsburg zien en sterven" Hauben, Charlotte "Meer sushi serveren" De Koninck, Christiaan "Jeruzalem bevrijden" Franz, Eline "Assertiever worden" De Boeck, Elisabeth "Geen kindjes maken" De Schutter, Evelyn "Minder positieve tekendiscriminatie" De Ruyck, Frank "Minder pokeren" Pietermaat, Gert-Jan "Bij Veto blijven" Eerdeken, Jelle "Minder overlopen" Mampaey, Joachim "Meer zuipen" Beckers, Joris "Minder starfucken" Himpens, Karel "Bekender worden" Taffijn, Lize "Meer twitteren" Vandersteegen, Lucas "In kortere zinnen spreken" De Jong, Margot "Een lief scoren" Hollevoet, Marijke "Ook een lief scoren" Van Geel, Martijn "Terugkomen uit het Oostblok" Smiers, Maud "VVS vergeten" Oeyen, Michiel "Geweldige foto's blijven maken" Feys, Sarah "Zich verzoenen met het koosnaampje Wicht" Van Pee, Wim "Uit de schaduw van Els treden" Dehaen

Cartoons:

Jan "De wereld redden" Gebruers, Wim "België redden" Scharpe, Peter "Veto redden" Moerenhout, Seb "The Voice redden" C, Simon "De Campuskrant redden" Englebert, Mathias "LOKO redden" Van den Berge

DTP:

Geert Janssen, Ruben Bruynooghe & Jens Cardinaels

Eindredactie:

Jens Cardinaels & Geert Janssen

Internet:

www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxime "Alfaset redden" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro, buitenland: 25 euro
Overschrijvingen op rekening-nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, goede voornemens...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“JE WEET NOOIT WIE JE ‘S AVONDS MOET INTERVIEWEN”

Het einde van het jaar nadert. Dat betekent niet alleen feesten, maar ook voorspellingen voor de toekomst. In het programma “2015” probeerde ook Wim De Vilder met de neus richting de — iets verdere — toekomst te staan. Maar voor ons wil de Leuvense nieuwslezer toch nog eens een blik op zijn verleden werpen.

JORIS HIMPENS |

Veto: U studeerde Rechten in Leuven, maar daarna Communicatiewetenschappen in Gent. Waarom maakte u die overstap?

Wim De Vilder: «Op dat moment kon je in Leuven enkel Communicatie studeren in samenhang met Informatica. Dat interesseerde mij helemaal niet. Ik wilde liever de zuivere Communicatie en dat kon enkel in Gent. Daarom ben ik Leuven enkele jaren ontrouw geweest door in Gent te gaan wonen.»

Veto: Welke stad beviel u het meest als studentenstad?

De Vilder: «Gent kwam voor mij op een goed moment. Ik had al vijf jaar in Leuven gestudeerd en ik had wel zin om ergens anders naartoe te gaan. Op het moment dat ik in Leuven zat, hadden de mensen allemaal een gelijkaardige achtergrond. Ze kwamen allemaal min of meer uit een katholiek nest. In Gent was dat compleet anders, ik kwam terecht in een pluralistische universiteit. Er waren medestudenten met een vrijzinnige opvoeding. Het was een heel andere sfeer, veel opener. De bevolking van Gent was ook veel diverser: junkies naast de rijke bourgeois.»

Veto: Hoe bent u na uw studies dan in de media getuimd?

De Vilder: «Tijdens mijn studies in Gent moesten we een stage volgen en er waren enkele stageplaatsen bij de VRT. Ik wilde eigenlijk niets liever doen dan een stage op de nieuwsdienst. Maar de prof raadde mij dat af. “Als je op de nieuwsdienst komt, zul je als stagiair niets mogen doen,” zei ze. Zij raadde aan om stage te lopen bij een kleinere redactie en dat heb ik dan gedaan bij Radio 1. Van het een kwam dan het ander en ik heb daarna nog gevraagd om een zomerstage te doen. Toen kwam er opeens een plaats vrij en ik heb die gekregen.»

stap als grote groep. Maar het was niet zo evident om op donderdagavond een café te vinden waar er zo veel plaats was. Het enige café waar we plaats vonden was de Eclips op de Oude Markt. Daar hebben ongelooflijk veel ambiance zitten maken en ook op de toog staan dansen!»

Veto: “Koppen” heeft vaak zeer pakkende reportages, zoals bijvoorbeeld de homohaar in Brussel. Is het gemakkelijk om uw journalistieke objectiviteit te bewaren rond die materie?

De Vilder: «Je leert wel als journalist om je eigen leefwereld en bedenkingen buiten beschouwing te laten. Het gaat niet over jou, het gaat over hoe de kijker iets ervaart. Mensen mogen aan mij niet horen wat ik zelf vind. Natuurlijk zul je wel kritische vragen stellen, maar vanuit een aantal democratische waarden. Met diezelfde instelling heb ik bijvoorbeeld ook André Léonard geïnterviewd.»

Veto: Er is een mythe die zegt dat nieuwslezers soms in hun short het nieuws lezen.

De Vilder: (lacht) «Dat is een mythe die al heel lang bestaat. Ik zal het voor eens en voor altijd uit de wereld helpen: het is niet waar. We dragen een kostuumvest en een jeansbroek. Ik ga niet in een short zitten in de studio, want je weet nooit wie je ‘s avonds moet ontvangen om te interviewen. Maar ik weet wel dat het ooit bij de sportcommentatoren is gebeurd.»

SMOOTH

Veto: Zijn er dan nog van die vreemde zaken die er gebeuren en die de kijker niet ziet?

De Vilder: «Het lastige aan de job is dat alles

live gebeurt. Dus alles wat fout gaat, hebben de mensen gezien. Je mag er niet aan denken dat je iets fout doet.»

Veto: Bent u vaak zenuwachtig?

De Vilder: «Ik ben nog elke dag zenuwachtig en dat is goed want het houdt je scherp. Maar ik probeer dat te controleren door heel goed te weten waarmee ik bezig ben. Ik schrijf al mijn teksten, dus ik ken de inhoud van mijn journaal. Als er iets fout gaat, dan kan ik wel anticiperen. Het ziet er allemaal heel smooth uit, maar in mijn hoofd ben ik met honderden zaken bezig.»

Veto: Hoe worden de hoofdpunten gekozen voor het journaal?

De Vilder: «Elke dag moet je een evenwicht zoeken tussen wat mensen willen zien en wat wij vinden dat mensen moeten weten, omdat het misschien gevolgen voor hen heeft zonder dat ze het zelf goed beseffen. Dat is een moeilijke evenwichtsoefening. Vroeger heeft de VRT veel meer gezondigd met de elitaire gedachte dat wij alleen kunnen bepalen wat de kijker interessant moet vinden. Maar nu komt soms het verwijt dat we te veel het tegenovergestelde doen. Langs de andere kant vind ik wel dat de VRT nieuws moet maken voor het breedst mogelijk publiek, want we werken voor het grootste deel met belastinggeld.»

Veto: Op welke vlakken is er verbetering nodig?

De Vilder: «Ik denk dat bij ons het evenwicht redelijk goed ligt. Wat we merken uit onderzoek is dat er vier sociologische groepen zijn: van de heel laag opgeleiden tot de hoogst opgeleiden. De nieuwsuitzendingen die we ma-

ken, worden ongeveer even vaak bekeken door alle groepen. Het is voor ons een goed teken als we iedereen kunnen bereiken. Het evenwicht bewaren is heel moeilijk, het is elke dag weer zoeken.»

Veto: Merkt u een groot verschil met “Het Nieuws” van vtm?

De Vilder: «Onze grote meerwaarde zit in het feit dat we over heel veel topics specialisten in huis hebben. Die hebben zoveel ervaring, dat ze je geen blaasjes wijsmaken. Alles wat zij zeggen, zal journalistiek correct zijn, omdat het gebaseerd is op veel ervaring en een groot netwerk. Vtm heeft een kleinere redactie, maar je zult mij niet horen zeggen dat vtm een slecht journaal maakt. Als je het journaal van onze commerciële omroep vergelijkt met de journaals van buitenlandse commerciële omroepen, dan merk je een wereld van verschil. Wij zitten in Vlaanderen in een goede evenwichtige situatie, waar VRT en vtm elkaar ongeveer waard zijn. We leggen andere accenten en hebben een iets anders publiek, maar daardoor houden we elkaar scherp. Nu zitten we zeker in een betere situatie dan voor de komst van vtm, want toen hoefde de VRT zich van niemand iets aan te trekken.»

SEKTE

Veto: Onlangs verscheen “2015” op de televisie. Wat wilde u bereiken met dat programma?

De Vilder: «De nieuwsdienst kijkt veel naar de actualiteit en maakt af en toe een round-up van hoe iets zover gekomen is, maar we kijken nooit vooruit. Dus ik dacht dat 2010 een mooi moment was om te kijken hoe de toekomst er zou uitzien over vijf jaar. Niet als een spelprogramma, maar echt als poging om te vertellen wat de issues zullen zijn in 2015. We hebben daar nu een aantal teasers van uitgezonden en ik hoop dat we over vijf jaar daar dan een programma van kunnen maken.»

Veto: Hebt u aartsbisschop Léonard geconfronteerd met zijn uitspraken?

De Vilder: «Ik heb dat niet gedaan omdat ik het niet over het verleden wilde hebben. Het zou heel gemakkelijk geweest zijn om hem al zijn uitspraken voor de voeten te werpen. Ik heb hem eerder gevraagd waar hij met de

“Op de toog
dansen in de
Eclips”

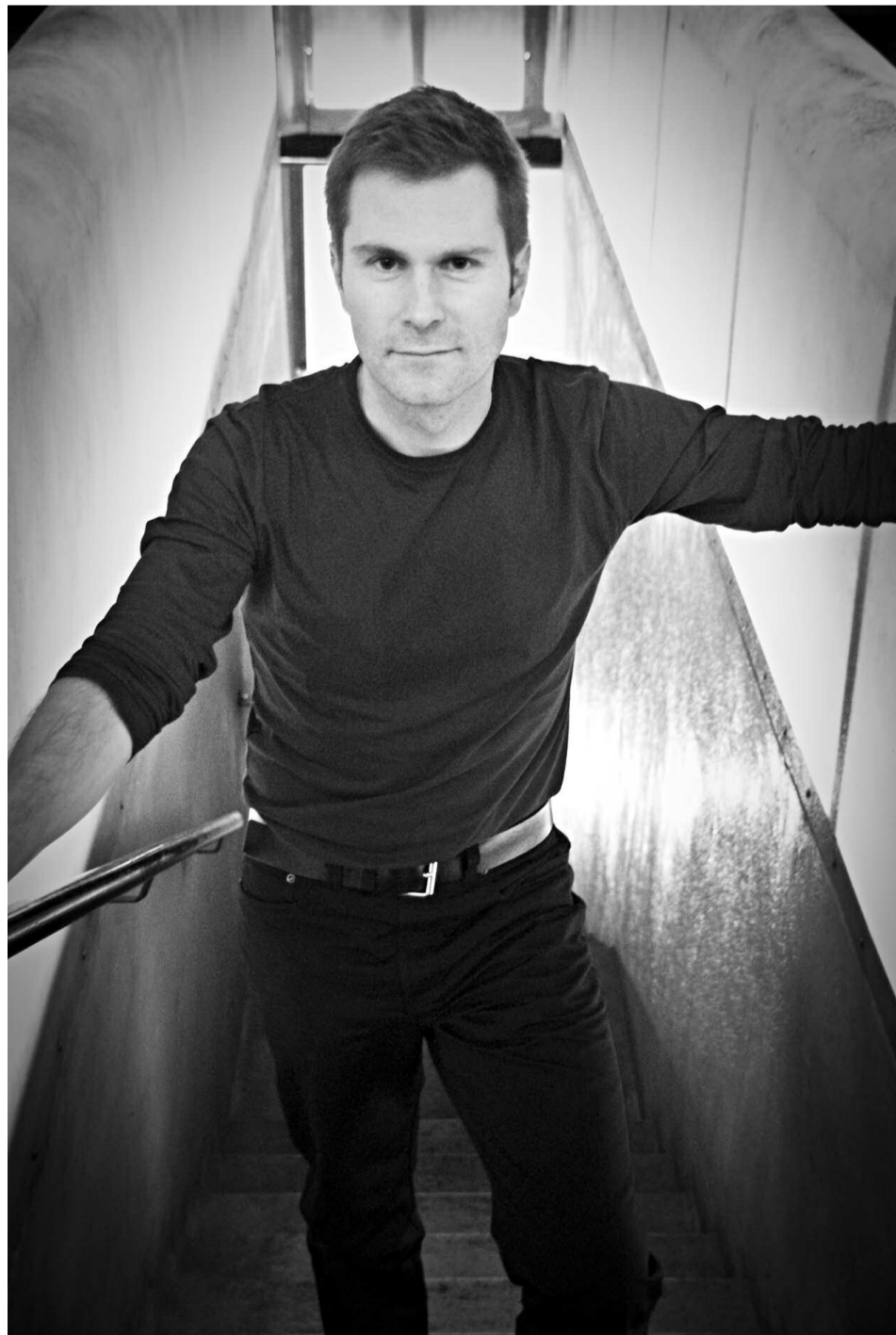
SCHERMEN

Veto: Aan de K.U.Leuven geeft u gastcolleges. Wat houden die juist in?

De Vilder: «Ik vertel aan de studenten Communicatie hoe *Het Journaal* tot stand komt. Ik neem hen mee achter de schermen van de nieuwsredactie. De mensen staan daar meestal wel van te kijken: ze zien een paar mensen op het scherm, maar weten niet dat er meer dan 400 mensen op de nieuwsdienst werken.»

Veto: Heeft u een plaats waar u goede herinneringen aan overhoudt uit uw studententijd?

De Vilder: «Het Van Dalecollege en de kapel die daar staat, vind ik nog altijd heel mooi. Wij repeteerden daar altijd voor de VRG-revue. Na de repetities, gingen wij nog op

“VRT en vtm
zijn elkaar
ongeveer
waard”

Kerk naartoe wil. Het is zo dat hij blijkbaar kiest voor een Kerk van steeds minder gelovigen, waarbij alleen de overtuigde gelovigen blijven. Waarbij ik mij dan afvraag of dat wel de functie is van een Kerk. Als je een godsdienst gaat preken die zo smal wordt, word je dan geen sekte?»

Veto: Waar staan we over vijf jaar, denkt u?

De Vilder: «Ik moet eerlijk zeggen dat ik het moeilijk vind om daar optimistisch over te zijn. Ik zie wel positieve evoluties: steeds meer jongeren studeren. Maar ik zie ook negatieve evoluties, zoals bijvoorbeeld dat het sociaal weefsel van onze samenleving uit elkaar valt.»